

ภาพบทเพลงแรงงานทัศนจร

Picture , Music Of Labor Voyage.

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร สาขาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....กิตติ แสงแก้ว.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ คอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อัสมิต)

.....กฤษ งามสม.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนชล ศิริจิเรญ)

.....กิตติ แสงแก้ว.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพบทเพลงแรงงานทัศน اجر Picture , Music Of Labor Voyage.
ชื่อ	นาย อนุพันธ์ สุขจันทร์เทาะ
รหัสนักศึกษา	58020550
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	ศิลปกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

“ภาพบทเพลงแรงงานทัศน اجر” เป็นผลงานศิลปะที่นำเสนอเรื่องราว การวิวัฒนาการของเครื่องจักรทางการเกษตรรวมไปถึงการประกอบอาชีพที่มีการเกษตรมาเกี่ยวข้อง สิ่งที่ได้มาจากการวิวัฒนาการ ได้แก่ วัฒนธรรม การละเล่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน รวมไปถึงเทคโนโลยีที่เข้ามาจนปัจจุบันได้กลายเป็นสิ่งที่ชาวบ้านชนบทแต่ละพื้นที่เกิด วัฒนธรรม การละเล่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ของพื้นที่นั้น ๆ สืบไป

ข้าพเจ้าจึงได้นำเอาอุปกรณ์ทางการเกษตร ยกตัวอย่างเช่น เรือสองตอน ท่อสูบน้ำ รถกระแทะ มานำเสนอความงามผ่านรูปแบบงานประติมากรรมจัดวาง เทคนิคสื่อผสม โดยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้มีความคล้ายคลึงกับของจริงแต่ใส่ลูกเล่นเพิ่มเข้าไป ไม่ว่าจะเป็น ไฟกระพริบ เสียง ละวดลายที่มีสีสันสดใส เพื่อบอกเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม การละเล่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน และสะท้อนให้เห็นถึงการดำรงชีวิตของชาวบ้านชนบทในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้ จะไม่สามารถล่องลอยไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว ที่กรุณาให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีมาตลอด ขอขอบคุณบิดามารดาของข้าพเจ้าที่เลี้ยงดูปลูกฝังความดีแก่ข้าพเจ้า อบรมสั่งสอนมาตลอดให้แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์สาขาประติมากรรม ที่บ่มเพาะวิชาความรู้ด้านศิลปะวิชาแก่ข้าพเจ้าอย่างดีมาตลอด

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้ ถ้าไม่มีผู้สนับสนุนทางด้านผลงานหรือคำปรึกษาด้านความคิดที่มาแลกเปลี่ยนกันในด้านต่างๆ ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ บริษัท Lion888 จำกัด ที่สนับสนุนอุปกรณ์วัสดุให้แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณนางสาวภัทรวดี พลเลิศ ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนผลงานของข้าพเจ้า และขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในสาขาจิตรศิลป์ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนอย่างดีมาตลอด

อนุพันธ์ สุขจันทร์เทาะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของศิลปนิพนธ์	2
1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของการทำศิลปนิพนธ์	2
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับวิถีชีวิต	4
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับดนตรีเพื่อการสื่อสาร	5
2.3 แนวคิดทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับแรงงาน	9
2.4 ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร	11
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม	13
2.6 ศิลปะที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 แนวคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน	23
3.1 แนวความคิด	23
3.2 รูปแบบและวิธีการนำเสนอ	23
3.3 ภาพร่าง	23
3.4 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	24
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	69
4.1 การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	70
4.2 การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	72
4.3 การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	74

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ 5 บทสรุป	76
บรรณานุกรม	77
ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์	78

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 I'M Not OK	20
ภาพที่ 2 ชเว จอง ฮวา (CHOI JEONG HWA)	21
ภาพที่ 3 ผลงานของ ชเว จอง ฮวา (CHOI JEONG HWA)	22
ภาพที่ 4 แสดงภาพเรือสองตอนขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
ภาพที่ 5 แสดงภาพเรือสองตอนในการแข่งขันเรือ ที่จังหวัดสมุทรปราการ	25
ภาพที่ 6 แสดงภาพการสำรวจโครงสร้างเรือสองตอน	25
ภาพที่ 7 แสดงภาพการนำเครื่องเสียงมาประยุกต์ใช้กับรถจักรยานยนต์	26
ภาพที่ 8 แสดงภาพสเก็ต (Sketch) เรือซิ่ง 2019	26
ภาพที่ 9 ภาพแสดงวัสดุและอุปกรณ์ในการทำเรือซิ่ง 2019	27
ภาพที่ 10 ภาพแสดงขั้นตอนการวัดไม้ท่อนเรือซิ่ง 2019	28
ภาพที่ 11 แสดงภาพขั้นตอนการวางโครงท่อนเรือซิ่ง 2019	28
ภาพที่ 12 แสดงภาพการติดตั้งโครงท่อนเรือซิ่ง 2019	29
ภาพที่ 13 แสดงภาพการติดกาวเรือบนของเรือซิ่ง 2019	29
ภาพที่ 14 แสดงภาพการติดโครงปิดท้ายเรือด้วยแผ่น ไม้ของเรือซิ่ง 2019	30
ภาพที่ 15 แสดงภาพการวางตำแหน่งลำโพงที่มีขนาดต่างกันมาวางบนกลางเรือ	30
ภาพที่ 16 แสดงภาพการติดตั้งเจาะรูลำโพง	31
ภาพที่ 17 แสดงภาพติดกาวยูรีเทนโฟมและการจัดตกแต่งเพื่อสร้างลวดลายของชุดขยายเสียง	32
ภาพที่ 18 แสดงภาพการวางตำแหน่งลำโพงลงบนกลางเรือ	32
ภาพที่ 19 แสดงภาพการติดลวดลายการฟลักด้วยปลอกสายไฟสีที่เรือ	32
ภาพที่ 20 แสดงภาพการติดผ้าฮานาโกะบนเรือซิ่ง 2019	33
ภาพที่ 21 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องตัดหญ้าระหว่างการทดลองเซ็ตงาน เพื่อทดลองหาความ เป็นไปได้ในการนำเสนอเรือซิ่ง 2019	33
ภาพที่ 22 แสดงภาพการติดไฟ LED (Light Emitting Diode) ใต้ท่อนเรือเพื่อสร้างแสงสะท้อน	34
ภาพที่ 23 แสดงภาพการวางฟรอยด์เลเซอร์ทั่วพื้นที่แสดงงานจำลองพื้นที่ว่าเป็นน้ำ	34

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 24 แสดงภาพการติดเครื่องขยายเสียงภายในเรือชิง2019ปรับแต่งหาเสียง เพลงมาใส่ในตัวงานเพื่อสร้างความสนุกมากขึ้น	35
ภาพที่ 25 แสดงภาพการทำคลื่นน้ำเสมือนจริงภายในที่แสดงงาน	35
ภาพที่ 26 แสดงภาพการเสร็จสมบูรณ์ เรือชิง 2019	36
ภาพที่ 27 แสดงภาพลากท่อสูบน้ำเคลื่อนย้ายไปตามจุดต่าง ๆ	37
ภาพที่ 28 แสดงภาพการทำงานของเครื่องสูบน้ำ 1	38
ภาพที่ 29 แสดงภาพการทำงานของเครื่องสูบน้ำ 2	38
ภาพที่ 30 แสดงภาพการทำงานของชาวบ้านขณะจับปลาในบ่อปลาที่สูบน้ำออกจนหมด	39
ภาพที่ 31 แสดงภาพการแข่งขันวิ่งท่อสูบน้ำ จังหวัดชลบุรี 1	39
ภาพที่ 32 แสดงภาพการแข่งขันวิ่งท่อสูบน้ำ จังหวัดชลบุรี 2	40
ภาพที่ 33 แสดงภาพการตกแต่งท่อสูบน้ำ 1	40
ภาพที่ 34 แสดงภาพการตกแต่งท่อสูบน้ำ 2	41
ภาพที่ 35 แสดงภาพสเก็ต (Sketch) ท่อชิง	41
ภาพที่ 36 ภาพแสดงวัสดุและอุปกรณ์ในการทำท่อชิง	42
ภาพที่ 37 แสดงภาพ การเตรียมท่อพลาสติก	43
ภาพที่ 38 แสดงภาพการตัดท่อพลาสติก เป็นรูปทรงคล้ายพญานาค	43
ภาพที่ 39 แสดงภาพการตัดท่อพลาสติก ด้านท้ายท่อสูบน้ำ	44
ภาพที่ 40 แสดงภาพ เตรียมอุปกรณ์การประกอบล้อท่อสูบน้ำ	44
ภาพที่ 41 แสดงภาพการติดตั้งล้อท่อสูบน้ำ	45
ภาพที่ 42 แสดงภาพการติดตั้งวางตำแหน่งล้อบริเวณด้านหน้าและด้านหลังท่อสูบน้ำ	45
ภาพที่ 43 แสดงภาพการทำท้ายท่อสูบน้ำ	46
ภาพที่ 44 แสดงภาพการเจาะรูเป็นตะแกรงท้ายท่อสูบน้ำ	46
ภาพที่ 45 แสดงภาพ การพันท่อด้วย สก็อตเทปทุกชิ้นส่วน	47
ภาพที่ 46 แสดงภาพ การพันท่อด้วย สก็อตเทป ประกอบเข้าตำแหน่งเดิม	47
ภาพที่ 47 แสดงภาพการเตรียมปลอกสายไฟสีเขียวเข้มและสีเขียวอ่อน	48
ภาพที่ 48 แสดงภาพการพันปลอกสายไฟ ท่อสูบน้ำ	48

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 49 แสดงภาพการตกแต่งสีเส้นจากปลอกสายไฟตามส่วนต่าง ๆ	49
ภาพที่ 50 แสดงภาพรวมการติดปลอกสายไฟ	49
ภาพที่ 51 แสดงภาพการติดแกนหลังท่อสูบน้ำ	50
ภาพที่ 52 แสดงภาพการพันเคลือบท่อสูบน้ำ	50
ภาพที่ 53 แสดงภาพการเก็บรายละเอียดท่อสูบน้ำ	51
ภาพที่ 54 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องตัดหญ้าท่อสูบน้ำ	51
ภาพที่ 55 แสดงภาพการติดตั้งเครื่องขยายเสียงที่ด้านหน้าปลายท่อสูบน้ำ	52
ภาพที่ 56 แสดงภาพสมบรูณ์ของท่อซึ่ง	52
ภาพที่ 57 แสดงภาพการทำนาโดยใช้สัตว์เป็นหลัก	53
ภาพที่ 58 แสดงภาพการทำนาโดยใช้เครื่องจักร	54
ภาพที่ 59 แสดงภาพการแข่งขันรถกระบะแทะ จังหวัด นครปฐม 1	54
ภาพที่ 60 แสดงภาพแสดงภาพการแข่งขันรถกระบะแทะ จังหวัด นครปฐม 2	55
ภาพที่ 61 แสดงภาพสเก็ต (Sketch) ดินน้ำมัน	55
ภาพที่ 62 แสดงภาพวัสดุและอุปกรณ์	56
ภาพที่ 63 แสดงภาพ โครงสร้างด้านหน้ารถกระบะแทะ	57
ภาพที่ 64 แสดงภาพ โครงสร้างด้านหลังรถกระบะแทะ	57
ภาพที่ 65 แสดงภาพการวางตำแหน่งล้อหน้ารถกระบะแทะ	58
ภาพที่ 66 ภาพแสดงการวางตำแหน่งล้อหลังรถกระบะแทะ	58
ภาพที่ 67 แสดงภาพการเชื่อมต่อหัวและท้ายรถกระบะแทะ	59
ภาพที่ 68 แสดงภาพการทำแชนด์จับรถกระบะแทะ	59
ภาพที่ 69 แสดงภาพการทำโครงปิดท้ายรถกระบะแทะ	60
ภาพที่ 70 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องยนต์รถกระบะแทะ	60
ภาพที่ 71 แสดงภาพการประกอบครัชรถกระบะแทะ	61
ภาพที่ 72 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องขยายเสียง	61
ภาพที่ 73 แสดงภาพการประกอบเครื่องขยายเสียง	62

ช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 74 แสดงภาพตกแต่งรอบๆเครื่องขยายเสียง	62
ภาพที่ 75 แสดงภาพตกแต่งลวดลายหน้ารถกระทะ	63
ภาพที่ 76 แสดงภาพตกแต่งลวดลายหลังรถกระทะ	63
ภาพที่ 77 แสดงภาพตกแต่งลวดลายด้านท้ายรถกระทะ	64
ภาพที่ 78 แสดงภาพการทำปีกนกรถกระทะ	64
ภาพที่ 79 แสดงภาพการปักหมุดเบาะรถกระทะ	65
ภาพที่ 80 แสดงภาพติดตั้งไฟพระพิริบด้านหลังรถกระทะ	65
ภาพที่ 81 แสดงภาพติดตั้งไฟพระพิริบด้านล่างรถกระทะ	66
ภาพที่ 82 แสดงภาพสติ๊กเกอร์รอบ ๆ รถกระทะ	66
ภาพที่ 83 แสดงภาพการตัดเย็บเสื้อแข่งรถกระทะ	67
ภาพที่ 84 แสดงภาพเสื้อแข่งรถกระทะ	67
ภาพที่ 85 แสดงภาพสมบรูณ์รถกระทะจิว 1	68
ภาพที่ 86 แสดงภาพสมบรูณ์รถกระทะจิว 2	68
ภาพที่ 87 แสดงภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 1	70
ภาพที่ 88 แสดงภาพศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2	72
ภาพที่ 89 แสดงภาพศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3	74

บทที่ 1

บทนำ

ภาพบทเพลงแรงงานที่สนใจ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นความรู้ของชาวบ้านซึ่งได้มาจากประสบการณ์ และความเฉลียวฉลาดของชาวบ้าน รวมทั้งความรู้ที่สั่งสมมาแต่บรรพบุรุษ สืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ระหว่างการสืบทอดมีการปรับ ประยุกต์และเปลี่ยนแปลง จนอาจเกิดเป็นความรู้ใหม่ตามสภาพการณ์ทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาเป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้าน ในวิถีชีวิตนั้น ชีวิตของชาวบ้านไม่ได้แบ่งแยกเป็นส่วนๆ หากแต่ทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันการทำมาหากิน การอยู่ร่วมกันในชุมชน การปฏิบัติศาสนา พิธีกรรมและประเพณี นอกจากนี้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านยังกล่าวถึง การเอาทรัพยากรความรู้ ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ในท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งอาจเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนหรือท้องถิ่นมีความคล้ายกันก็ได้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในแต่ละท้องถิ่นเกิดจากการที่ชาวบ้านแสวงหาความรู้เพื่อเอาชนะอุปสรรคทางธรรมชาติ ทางสังคมที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ภูมิปัญญาพื้นบ้านจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและวิถีชีวิตชาวบ้าน (มนตรี โคตรคันทา, 2550) รวมไปถึงแรงงานในอาชีพนั้นๆ คนไทยส่วนใหญ่มีชีวิตอยู่ในชนบทแต่ก่อนนี้เรียกชนบทว่าบ้านนอก ซึ่งคงจะหมายถึงงานที่อยู่ข้างนอกเมือง หรือนอกเขตชุมชนใหญ่ๆ คนที่อยู่ในชนบทส่วนใหญ่เป็นชาวนา ชาวสวน ชาวชนบท ทำการเกษตรประเภทต่าง ๆ การใช้แรงงานก็จะจะเป็นแบบเป็นเจ้านายตนเอง ซึ่งหมายถึงการประกอบอาชีพที่สามารถทำเองได้โดยเกิดจากการเรียนรู้และพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพมาเรื่อย ๆ รวมถึงการพัฒนาเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ด้วย

ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทย ประกอบอาชีพการเกษตรซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณ โดยอาศัยการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการทำการเกษตรสู่ ลูกหลาน ซึ่งการทำการเกษตรจะใช้แรงงานคนเป็นหลัก และปัจจุบันมีการพัฒนาเครื่องจักร ในทุนแรงงาน การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การเพิ่มคุณภาพ การแปรสภาพผลผลิตเกษตร

ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวมา ข้าพเจ้าได้เห็นความสำคัญของแรงงานในการทำเกษตรกรรมการใช้เครื่องจักรในการทำการเกษตร จึงได้หยิบยกความเป็นชนบทวิถีชาวบ้านมาผสมและประยุกต์ใช้ในรูปแบบของเครื่องจักรที่มาจากการดัดแปลง ผสมความคิดรูปแบบชาวบ้านเพื่อให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปและกิจกรรมยามว่างของเกษตรกรหลังจากการทำงาน ในฤดูกาลหรือช่วงนั้น ๆ

ข้าพเจ้าจึงได้มองเห็นถึงวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ใหม่ๆ ที่ได้มีการประยุกต์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ร่วมกับความเป็นปัจจุบันในแต่ละท้องถิ่น และยังได้สังเกตเห็นค่านิยมใหม่ๆ ในวัฒนธรรมย่อย (Subculture) มีลักษณะสีสันสดใส ความสนุกสนาน สะท้อนวิถีชีวิตแบบชาวบ้านในชนบท นำมาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมโดยให้เห็นถึงการพัฒนาในด้านเครื่องมือทางการเกษตรที่มาดัดแปลงประยุกต์ใช้ทำให้เกิดเอกลักษณ์ค่านิยมวัฒนธรรมแบบไทย ซึ่งข้าพเจ้าเองได้เติบโตและผูกพันกับความแบบวิถีชีวิตชนบททุกท่วงจึงนำวัฒนธรรมแบบนี้มาผสมผสานลงบนตัวผลงานของข้าพเจ้าเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของศิลปนิพนธ์

- 1.3.1 เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ รูปภาพบทเพลงแรงงานทศนาจร ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น
- 1.3.2 เพื่อเรียนรู้และพัฒนาประติมากรรมเครื่องจักรในรูปแบบการประยุกต์ใช้
- 1.3.3 เพื่อเผยแพร่แก่ผู้ชม

1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทางด้านเอกลักษณ์ความเป็นไทยของชนบท
- 1.4.2 สะท้อนให้เห็นถึงการดำรงวิถีชีวิตของชาวบ้านในชนบท

1.4 ขอบเขตของการทำศิลปนิพนธ์

ศึกษาลักษณะของอาชีพทางการเกษตรที่ใช้เครื่องจักร เช่น เรือชิง เครื่องสูบน้ำ รถไถ เป็นต้น ที่ใช้ในการทำงานและสามารถนำมาประยุกต์ในการเล่นเป็นกิจกรรมยามว่าง จนกลายเป็นวัฒนธรรมของแหล่งชุมชนหรือชนบทนั้น ๆ และสำรวจพื้นที่จริง

1.4.1 แผนการดำเนินงาน

แผนดำเนินงาน	ระยะเวลา ปี พ.ศ.2562				
	ปีการศึกษา 2/2				
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
รวบรวมข้อมูล	↔				
วิเคราะห์ข้อมูล	↔				
จัดทำภาพร่าง	↔				
จัดทำแบบจำลอง3มิติ	←→				
จัดหาวัสดุ		←→	→		
สร้างผลงาน			←→	→	
ติดตั้งผลงาน					↔

1.4.2 ระยะเวลาในการดำเนินการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้นประมาณ 5 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญในบทนี้ เป็นการศึกษาทบทวนเกี่ยวกับความหมาย และความเป็นมาของผลงาน ภาพบทเพลงแรงงานทัศนาร ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ และนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยมีประเด็นศึกษาทบทวนดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับวิถีชีวิต
- 2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับดนตรีเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2.1 ประเภทของบทเพลง
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับแรงงาน
- 2.4 ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม
 - 2.5.1 คำจำกัดความของวัฒนธรรม
 - 2.5.2 ประเภทของวัฒนธรรม
 - 2.5.3 ลักษณะของวัฒนธรรม
 - 2.5.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม
- 2.6 ศิลปะที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับวิถีชีวิต

จากการศึกษาตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต (Lifestyle or Style of Life) ผู้วิจัยพบว่า มีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันกับคำว่าวิถีชีวิต ได้แก่ คำว่าแบบแผน ชีวิต การดำเนินชีวิต การดำรงชีวิต รูปแบบชีวิต ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ สารานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster's New World Dictionary, 1994, p. 781 อ้างถึงใน ชุมพรทริป, 2556) ให้ความหมายว่า วิถีชีวิต หมายถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินชีวิตโดยภาพรวมของบุคคลซึ่ง สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะและค่านิยมของบุคคลนั้น นอกจากนี้ ได้มีผู้ให้ความหมายของวิถีชีวิตไว้แตกต่างกัน เช่น ซีเวอร์ (Shewer, 1992 อ้างถึงใน ชุมพรทริป, 2556) ได้กล่าวไว้ว่า วิถีชีวิตหมายถึงแบบแผนแห่งการดำเนินชีวิต หรือความเป็นอยู่ ซึ่งบุคคลในชนชั้นนี้จะมีความเป็นอยู่ที่หรูหราและสุขสบาย องค์การอนามัยโลก (WHO, 1986, p. 118 อ้างถึงใน ชุมพรทริป, 2556) ให้ความหมายของวิถีชีวิตว่า หมายถึง แบบแผนของการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ และความสามารถในการเลือกแสดงพฤติกรรมนั้น ซิงเกอร์ (Singer, 1982 pp. 303-315 อ้างถึงใน ชุมพรทริป, 2556) ให้ความหมายของวิถีชีวิตว่า เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตหรือแบบแผนของการปฏิบัติของประชาชนในเรื่องการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน คูบลอก, เอิร์นส์ และมอริโกเมอร์ (Kulbok, Earls & Montgomery, 1988, p. 25 อ้างถึงใน ชุมพรทริป, 2556) ให้ความหมายว่า วิถีชีวิต หมายถึงการที่บุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรม การดำเนินชีวิต ซึ่งบุคคลนั้นได้เลือกแล้ว โดยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของคนนั้น ในด้านดี หรือไม่ดีก็ได้ พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530, หน้า 494 อ้างถึงใน ชุมพรทริป, 2556) การดำรงชีวิตของมนุษย์เรานั้นเกี่ยวพันตั้งแต่เกิด แก่ เจ็บ ตาย อันมีกระบวนการต่าง ๆ เข้ามา เกี่ยวข้องกันอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แต่อาจจะแตกต่างกันไปตามสิ่งแวดล้อมและสภาพสังคม ซึ่งความเป็นไปในการดำรงชีวิตก็คือ วิถีชีวิต นั่นเอง ประพัฒน์ กุสุมานนท์ (2534 อ้างถึงใน สดใส สร้างโสภณ, 2541, หน้า 13) วิถีชีวิต หมายถึง ความเป็นไปในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งทางด้านชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ (เครื่องมือ เครื่องใช้) วัตถุต่าง ๆ รวมถึงเรื่อง ความเชื่อ ความรู้ ความคิด อุดมคติ 10 สุพรรณิ ไชยอาพร (2546) ให้ความหมายว่าวิถีชีวิต หมายถึง แบบแผนของการดำเนิน ชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข จากการที่ได้ทบทวนความหมายของวิถีชีวิตที่ผ่านมา จึงสามารถสรุปได้ว่า วิถีชีวิต หมายถึง แบบแผนของการดำเนินชีวิต ทั้งด้านชีวิตความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะ ค่านิยมและเป้าหมายในการใช้ชีวิตเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับดนตรีเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดเรื่องดนตรีเพื่อการสื่อสารนี้ช่วยให้ทราบถึงความเป็นมาของแนวดนตรีแต่ละประเภทการเลือกใช้ดนตรีเพื่อการสื่อสารและสามารถแบ่งรูปแบบประเภทของแนวดนตรีได้โดยมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดนตรีกับการสื่อสารในภาพยนตร์โฆษณา ดนตรี หรือเพลงเป็นภาษาสากลที่ใช้กับมนุษย์แทบทุกคนในโลกและได้ถูกนำมาใช้ในภาพยนตร์โฆษณา ซึ่งเป็นงานที่ต้องการสื่อสารกับคนจำนวนมากให้เข้าใจในเนื้อหาสาระเดียวกันตามที่ผู้โฆษณาต้องการสื่อสารถึงเพลงประกอบในภาพยนตร์โฆษณา นอกจากจะช่วยสื่อความหมายของภาพให้ชัดเจนขึ้นแล้ว บางครั้งยังใช้แทนภาพ เรื่องราว ลักษณะของตัวละคร ปรากฏิยารวมชาติอารมณ์ความคิด ช่วงเวลา ช่วยให้เรื่องกระชับ ไม่ต้องใช้เวลาอธิบายมากก็สามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ตามที่ต้องการ (คณุพรรณ ยาท่วม, 2008 : Online)

สำหรับเพลงโฆษณาแบ่งประเภทออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบ่งตามรูปแบบของดนตรีและแบ่งตามความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ดังนี้

1. แบ่งตามรูปแบบของดนตรี

แนวดนตรีมีมากมายหลากหลายประเภท ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะทำกรยกตัวอย่างเฉพาะแนวดนตรีประเภทใหญ่ๆ ที่เป็นที่รู้จักและนิยมใช้รวมทั้งประเภทของแนวดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องกับงาน

1.1 เพลงคลาสสิก (Classical Music)

เพลงคลาสสิกเป็นเพลงชั้นสูงในสายตาคนไทยเนื่องจากเพลงคลาสสิกเริ่มต้นมาจากวังและวัดในยุโรป เป็นดนตรีที่มีความงดงามความไพเราะในเรื่องของเสียง โดยที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้นอย่างวิจิตรบรรเลงโดยนักดนตรีที่ผ่านการฝึกมาโดยเฉพาะ มีความสามารถสูงพอที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเพลงออกสู่ผู้ฟังได้ดี เพลงคลาสสิกเหมาะกับการนำไปใช้ใน โฆษณาสินค้าที่ต้องการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ เช่น บ้าน รถยนต์ เพลงคลาสสิกสามารถนำไปใช้ประกอบโฆษณาสินค้าได้ทุกชนิด โดยเฉพาะสินค้าที่มีจุดมุ่งหมายแสดงถึงความเหนือกว่า

1.2 เพลงแจ๊ส (Jazz Music)

ดนตรีแจ๊สมีจุดกำเนิดอยู่ที่เมืองนิวยอร์กในสหรัฐอเมริกา มีการเริ่มเล่นช่วงประมาณปี ค.ศ. 1880 ซึ่งกลุ่มคนผิวดำเป็นผู้ริเริ่ม “แจ๊ส” มาจากคำว่า แจม(Jam) หมายถึง การบรรเลงดนตรีด้วยความรู้สึก ผู้บรรเลงดนตรีแจ๊สจะมีอิสระในการบรรเลงตามความรู้สึกตัวเอง มักใช้เปียโน แซกโซโฟน และกลองเป็นหลัก แจ๊สเป็นดนตรีที่แสดงถึงความมีอิสระไม่ยึดติดอยู่กับสิ่งใดดังนั้นการนำเพลงแจ๊สมาใช้ในงานโฆษณา จึงเหมาะกับกลุ่มสินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายที่รักความอิสระ มีความคิดเป็นของตัวเอง ชอบความสนุกสนาน และมีความโรแมนติก คือ กลุ่มคนหนุ่มสาว

1.3 เพลงบลูส์ (Blues)

เพลงบลูส์เกิดขึ้นที่มลรัฐมิสซิสซิปปีในตอนปลายศตวรรษที่19 ภายใต้ความขัดแย้งและสับสนต่อสภาพความเป็นไปของยุคสมัยที่สังคมกำลังเปลี่ยนแปลงกลุ่มคนผิวดำจึงเป็นกลุ่มที่ถูกกระทบกระเทือนอย่างสูง เมื่อได้รับความกดขี่จากพวกกลุ่มคนผิวขาวจึงแสดงออกทางอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ระบายความเจ็บปวด ความโศกเศร้า ความแค้น ความคร่ำครวญ ผ่านเสียงดนตรีที่มีลักษณะเศร้าสร้อย พร้อมกับเสียงร้องแหบกระด้างขึ้นจุมกแบบคนอมทุกข์เพลงบลูส์ให้ความรู้สึกของความนุ่มนวล เหม่า เศร้าและโรแมนติก

1.4 เพลงร็อก (Rock)

ดนตรีร็อกเป็นดนตรีที่เน้นจังหวะเร้าใจ และความดังของเสียง โดยไม่เน้นความสวยงามของดนตรีมากนัก บางครั้งแสดงออกทางด้านอารมณ์อย่างรุนแรง ซึ่งได้รับความสนใจอย่างมากจากกลุ่มวัยรุ่น เพราะดนตรีร็อกสร้างความเร้าใจที่สามารถทำให้จิตใจวัยรุ่นหลงใหลในเสียงเพลงและจังหวะได้ง่าย ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่เนื้อเพลงแต่เป็นความตื่นเต้นเร้าอารมณ์ผู้ฟัง พลังเสียงที่ขับออกมา ความแปลกใหม่ในท่วงทำนอง เนื้อเพลงฟังแล้วสนุก โฆษณาที่น่าแนวเพลงร็อกมาใช้คือ โฆษณาสินค้าที่เหมาะสมกับกลุ่มวัยรุ่น สินค้าที่มีความแข็งแรง เช่น รถยนต์ กระเบื้อง มอเตอร์ไซด์ หรือสถาบันที่ต้องการเสนอภาพพจน์ที่ทันสมัย เช่น ธนาคาร

1.5 เพลงป๊อป (Pop Music)

เพลงป๊อปเป็นแนวเพลงที่ถูกพัฒนามาจาก แจ๊ส โฟล์ก อาร์แอนด์บี แคนซ์คลาสสิก ร็อกแอนด์โรล เริ่มเล่นช่วงทศวรรษที่1950 ในสหรัฐอเมริกา เป็นแนวเพลงที่มีลักษณะของเมโลดี้ที่ฟังง่าย ฟังสบาย และมีท่วงทำนองที่พลิ้วไหว สามารถสร้างความสนุกสนานให้กับผู้ฟังได้ ดนตรีป๊อปมักถูกนำมาผสมผสานกับกลิ่นอายของดนตรีแนวอื่นๆ เช่น ร็อก แจ๊ส ฮิปฮอป เร้กเก้ ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ แคนซ์ อาร์แอนด์บี ฟังก์ หรือแม้แต่ โฟล์ก

1.6 เพลงอิเล็กโทร-ป๊อป (Electro-Pop)

อิเล็กโทร-ป๊อป เป็นดนตรีในยุคทศวรรษที่80 ที่ลดจำนวนนักดนตรีผู้เล่นดนตรีให้เหลือน้อยที่สุด แต่ใช้ซินธิไซเซอร์ คอมพิวเตอร์ มาป้อนข้อมูลทางดนตรี เพื่อให้เสียงดนตรีออกมาแทนเสียงจากการเล่นเครื่องดนตรีของนักดนตรี บางครั้งมีผู้เล่นเพียงคนเดียวแต่เสียงดนตรีที่ได้ยินเหมือนกับบรรเลงทั้งวง เพลงประเภทนี้มักจะมีจังหวะที่เร้าใจเหมาะกับการเต้นรำ (ใช้กลองไฟฟ้า)

1.7 เพลงแร็ป (Rap) หรือ ฮิป-ฮอป (Hip-Hop)

แร็ป หรือ ฮิป-ฮอป เป็นเพลงที่เริ่มต้นจากหมู่สังคมคนผิวดำ แพร่ขยายกันในหมู่วัยรุ่นชั้นกลาง และชั้นล่าง เรียกได้ว่าเป็นดนตรีที่เติบโตขึ้นบนท้องถนน ขับร้องเพื่อความสนุกสนานของกลุ่มวัยรุ่นหนุ่มสาว จนพัฒนาขึ้นสู่ระดับตลาดอย่างกว้างขวางและได้เกิดทำเต็มรูปแบบใหม่ซึ่งเป็นที่คลั่งไคล้ในหมู่วัยรุ่น มีการพลิกเพลงทำเต็มกันออกไปจนกลายเป็นวัฒนธรรมการเต็มรูปแบบใหม่ เพลงแร็ป หรือ ฮิป-ฮอป มีจุดเด่นที่จังหวะและเนื้อหา ไม่นับเสียงประสานและทำนองที่ไพเราะ เสียงกลองจะทำขึ้นด้วยปากกับมือ บางครั้งก็ใช้เครื่องทาจังหวะ(Rhythm Box) ที่มีเสียงไม่เหมือนกลองจริงๆ ภาษาที่ใช้ก็เป็นภาษาสแลงของคนผิวดำ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการระบายความอัดอั้นของวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรม ประท้วงสังคม แสดงความก้าวร้าวต่อต้าน บางเพลงมีความหยาบคาย เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสะใจ (พงศักร วงศ์เกียรติจร, 2535 : 31)

2. แบ่งตามความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต

2.1 เพลงพื้นบ้าน (Folk Music)

เพลงพื้นบ้านเป็นศิลปะการละเล่นของชาวบ้าน ในขณะที่สังคมยังเป็นระบบบ้านอยู่ เพลงพื้นบ้านเป็นความบันเทิงอย่างเดียวกับที่ชาวบ้านมีเริ่มตั้งแต่ร้องรำทำเพลง ตีเกราะเคาะไม้ ตีคลี่ตีเป่า เพลงพื้นบ้านมีความเก่าแก่กว่าศิลปะดนตรีประเภทอื่นๆต่างก็มีวิวัฒนาการมาจากเพลงพื้นบ้านเกือบทั้งสิ้น มีทำนอง สั้นๆ ซ้ำๆ วกไปวนมา โดยเปลี่ยนเนื้อร้องไปเรื่อยๆ อาจเป็นการร้องเดี่ยวหรือมีลูกคู่ประกอบ เนื้อเพลงจะต้องมีความหมายเป็นเรื่องราว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนิทานสอนใจ คติธรรม ศาสนา ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ความรัก ความรื่นเริง การทำงาน

2.2 เพลงลูกทุ่ง (Country Music)

เพลงลูกทุ่งเป็นเพลงที่เกิดขึ้นในสังคมเกษตรกรรม เป็นการแสดงออกของเกษตรกร มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องทุ่ง ชีวิตความเป็นอยู่ การทำงาน ความรัก และสังคมของลูกทุ่ง เพลงลูกทุ่งจึงเป็นศิลปะเพลงที่คัดแปลงมาจากเพลงพื้นบ้าน ทำนองง่ายๆ สั้นๆ เช่น จังหวะราวชะชะช่า จังหวะลาดัด จังหวะกลองยาว เป็นต้น เน้นความสนุกสนานครึกครื้นเป็นหลักมีโน้ตที่เป็นท่อนที่คิดหูให้คนจำได้ เครื่องดนตรีที่ใช้ กลองชุด เบส กีตาร์ ออร์แกน กลองทอมบ้า เนื้อร้องตรงไปตรงมา ผูกประโยคของภาษาอย่างง่าย ๆ ชมธรรมชาติทุ่งนา บรรยายชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชนบท รำพันถึงความรัก การประกอบอาชีพ ความตกลงขบขัน เพลงลูกทุ่งถูกนำมาใช้ในงาน โฆษณามากหลาย ใช้ได้กับสินค้าแทบทุกชนิดที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริโภคทั่วประเทศหรือสินค้าสำหรับผู้บริโภคที่อยู่ต่างจังหวัด อาจมีเนื้อร้องเป็นภาษาท้องถิ่น เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นพวกกัน

2.3 เพลงลูกกรุง (LIGHT MUSIC)

“ลูกกรุง” น่าจะมาจากความนิยมของ “ชาวกรุง” คือผู้ที่อยู่ในเมือง ได้รับการศึกษา มีความเจริญทางเทคโนโลยีมากกว่าชาวบ้าน ความเจริญเป็นตัวแบ่งความเป็นชาวบ้านและชาวเมือง เมืองหลวงหรือที่เรียกว่าเมืองกรุงจึงมีเพลงลูกกรุง เป็นชื่อเรียกเพลงของชาวเมือง ซึ่งหมายถึงเพลงของชาวเมืองกรุง เป็นเพลงยอดนิยมทั่วไปสำหรับคนในสังคมเมืองส่วนใหญ่เป็นเพลงที่มุ่งความงามในแนวท่วงทำนองที่นุ่มนวลละมุนละไม สำหรับการฟังเพื่อผ่อนคลายในขณะการทำงาน หรือฟังเพื่อความบันเทิง ผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งปัจจุบันเพลงยอดนิยมหรือของกลุ่มคนส่วนใหญ่เท่านั้น และเป็นการผสมผสานกันในหลายๆลีลา ไม่สามารถแยกให้เห็นเด่นชัดว่าเพลงเหล่านั้นใช้ลีลาใดลีลาหนึ่งชัดเจน

2.4 เพลงเพื่อชีวิต

เพลงเพื่อชีวิตเป็นเพลงที่ศิลปินสร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการของชีวิต เพื่อระบายความรู้สึกให้บรรเทาความทุกข์ เพื่อค้นหาความหมายที่เกี่ยวข้องกับอุดมการณ์หรือเรียกร้องความเป็นธรรมในสังคม มีเนื้อเพลงที่บรรยายถึงธรรมชาติที่สัมพันธ์กับชีวิต เพราะมนุษย์มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ จึงมีการรำพึงรำพันถึงความงามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์เรียกร้องเพื่อให้เกิดการต่อสู้เพื่อแสวงหาปัจจัยของชีวิต เช่นความมีอิสระทางร่างกาย อิสระทางความคิด อิสระทางการแสดงออก

สรุปคือ การนำเพลงรูปแบบต่างๆ เหล่านี้ไปใช้ในการสื่อสารในการโฆษณานั้น ไม่มีข้อจำกัดตายตัวที่ว่าเพลงแนวใดจะเหมาะสมกับการโฆษณาสินค้าใด ตัวอย่างเช่น โฆษณาสินค้า เครื่องดื่ม “โค้ก” มีทั้งแนวเพลงเพื่อชีวิต, เพลงร็อก, เพลงเฮฟวี่, เพลงเร็พ, เพลงป๊อป ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของโฆษณาสินค้าแต่ละชิ้น (ภาวิณี บุญสพ, 2536 :Onlie)

2.3 แนวคิดทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับแรงงาน

นักเศรษฐศาสตร์แรงงานได้ให้คำจำกัดความคำว่า “แรงงาน” หรือที่ตรงกับภาษาอังกฤษ ว่า “Labour” ไว้ต่างกันหลายนัย ทั้งนี้สุดแล้วแต่ความมุ่งหมายของแต่ละคน โดยภาพรวมนั้น แรงงานหมายถึงการกระทำของมนุษย์ที่ตั้งใจจะทำขึ้น โดยมุ่งหวังว่าการกระทำนั้นจะทำให้ตนได้รับสิ่งซึ่งบำบัดความต้องการของตนเองได้

จากคำจำกัดความทั้งหลาย “แรงงาน” จึงแยกพิจารณาออกได้เป็น 2 นัย

1. แรงงาน หมายถึง จำนวนบุคคลต่าง ๆ ที่ทำงานอยู่ในหน่วยธุรกิจหรือพร้อมที่จะ ทำงานอันประกอบด้วยบุคคลประเภทต่าง ๆ เช่น นายจ้าง ลูกจ้าง หรือกรรมกรผู้ทำงานเองโดยไม่มี ลูกจ้างและ

อื่นๆบางพวกอาจจะได้รับค่าตอบแทนเป็นกำไรหรือดอกเบี้ย ฉะนั้นตามความหมายนี้ จึงหมายถึงบุคคลต่างๆที่อยู่ในกองแรงงาน (Labor Force) ทั้งหมด

2. แรงงาน หมายถึง กำลังของมนุษย์ (Human Effort) ไม่ว่าจะกำลังนั้นจะเป็นกำลังทางร่างกาย (Physical) และหรือ กำลังทางสมอง เพื่อปฏิบัติงานใด ๆ ให้ได้เศรษฐกิจมาบำบัดความ ต้องการของตน การพิจารณาในด้านนี้จึงพิจารณาถึงคุณลักษณะ (Qualitative) ของคนงานเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น แรงงานจึงประกอบด้วย 4 ลักษณะ

- 2.1 เป็นบุคคลที่อยู่ในกรอบแรงงาน (Labor Force)
- 2.2 เป็นบุคคลที่ทำงาน หรือพร้อมที่จะทำงานโดยกำลังทางร่างกายหรือกำลังทางสมอง
- 2.3 เป็นผู้ทำงาน โดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือน หรืออย่างอื่น ๆ อันเกิดจากการลงแรง ของตน
- 2.4 การทำงานนั้นเพื่อสร้างเศรษฐกิจ ในอันที่จะนำมาบำบัดความต้องการของตน บุคคลที่อยู่ในกลุ่มแรงงาน จึงได้แก่

2.4.1 ลูกจ้างคนงาน บางครั้งเรียกบุคคลประเภทนี้ว่า กรรมกร เพื่อให้เห็นลักษณะที่แตกต่างไปจากบุคคลประเภทอื่นและให้เห็นลักษณะของงานที่ทำบุคคลประเภทนี้หมายถึง บุคคลต่างๆ ซึ่งทำงานอยู่กับนายจ้าง นายจ้างไม่ว่าจะเป็นเอกชนหรือรัฐก็ตามและการทำงานนั้นก็ ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินค่าจ้าง เงินเดือน ค่าขายหน้าบริการพิเศษ และอื่นๆ บุคคลประเภทนี้เมื่อหมายถึง กรรมกร โดยเฉพาะย่อมหมายถึงลักษณะของงานที่ทำเป็นงานหนักเป็นงานที่ใช้กำลังกายมากกว่ากำลังทางสมองและการปฏิบัติงานก็มักจะถูกควบคุมให้ปฏิบัติและปฏิบัติไปตามสัญญาจ้างงานหรือข้อตกลงอย่างอื่นถ้ามี เมื่อพิจารณาถึงแรงงานประเภทนี้จึงมี (1) กรรมกร ไม่มีฝีมือ (Unskilled Labor) (2) กรรมกรกึ่งฝีมือ (Semiskilled Labor) (3) กรรมกรฝีมือ (Skilled Labor) และ เมื่อหมายถึงบุคคลที่ใช้ปัญญาความคิดตรึกตรอง อาจจะเรียกชื่อไปต่างๆกัน เพื่อให้เห็นลักษณะ ของการกระทำงาน แม้จะเป็นลูกจ้าง เช่นเดียวกับบุคคลที่เรียกว่า“กรรมกร”ก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่เรียกว่า กรรมกร บุคคลเหล่านี้ ได้แก่ ทนายความ แพทย์ ครู ข้าราชการและอื่น ๆ

2.4.2 นายจ้างหมายถึงบุคคลซึ่งดำเนินธุรกิจหรือประกอบธุรกิจเพื่อหากำไรหรือค่าธรรมเนียมนอื่น ๆ ที่คล้าย ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นคนเดียวหรือหลายคนร่วมกันโดยมีการจ้าง ลูกจ้างมาช่วยเหลือปฏิบัติงาน

2.4.3 ผู้ประกอบธุรกิจโดยตนเอง หมายถึง บุคคลซึ่งดำเนินธุรกิจของตนเอง ไม่ว่าจะเป็ นบุคคลเดียวหรือร่วมกันหลายคน หรือบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจอิสระ หรือการค้าอิสระเพื่อหากำไรหรือ ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่คล้ายๆกันหรือบุคคลซึ่งทำนาโดยเป็นเจ้าของนาเองหรือ เช่านาคคนอื่นทำ แต่การ ทำนั้นมิได้จ้างลูกจ้างหรือกรรมกรเข้าร่วมปฏิบัติงานด้วย เว้นแต่อาศัย แรงงานจากสมาชิกของ ครอบครัว ซึ่งไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนใดๆให้

2.4.4 แรงงานในครอบครัวหมายถึงบุคคลต่างๆ ซึ่งทำงานโดยไม่มีค่าตอบแทน ใน ระยะเวลาการทำงาน ไม่ว่าจะทำงานเต็มวัน เต็มสัปดาห์ เต็มเดือน หรือตลอดทั้งปี และธุรกิจนั้นดำเนิน ไปโดยหัวหน้าครอบครัว หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ทำแทนหัวหน้าครอบครัว บุคคลสำคัญที่แสดงความคิดเห็น ในด้านแรงงาน ได้แก่ โทมัส โรเบิร์ต มัลธัส กับ คาล มาร์ค โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีประชากรของมัลธัส ที่กล่าวว่า “พลเมืองเกิดมากขึ้นเป็นจำนวน คุณ อัตราเพิ่มของพลเมืองจึงคูณด้วยสอง ส่วนอาหารเครื่อง เลี้ยงชีพของคนนั้นจะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับบวกอัตราเพิ่มของอาหารจึงบวกด้วยหนึ่ง” เมื่อทฤษฎีนี้ปรากฏ ต่อบุคคลทั่วไปแล้วต่างก็เกรงกันว่า ถ้าเป็นจริงตามความคิดเห็นของมัลธัสแล้ว โลกก็จะตกอยู่ในสภาพ ทุกขเวทนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศทั่วโลก มีบุคคลประเภทใช้แรงงาน มากกว่าประเภทอื่น บุคคลที่ได้รับเคราะห์หนักก็ต้องเป็นกรรมกรด้วยเหตุนี้จึงมีคนเรียกมัลธัสว่า “เจ้า ทูตตรรก”อย่างใดก็ดี เหตุหาได้เป็นไปตามทฤษฎีนี้ไม่ในเมื่อยังมีเหตุที่ทำให้พลเมืองต้องลดจำนวนลง ได้แก่ (1) เหตุทางเศรษฐกิจ เช่น ความยากจน รายได้ต่ำ (2) เหตุทางสังคมและจรรยา เช่น คนมั่งคั่ง มักจะมีบุตรน้อยเพราะมีความต้องการสิ่งฟุ่มเฟือยอื่นๆเข้าแทนที่ (3) เหตุทางการเมืองประเทศที่มีหัว ทางประชาธิปไตยแก่กล้า เช่น อเมริกา และอังกฤษ อัตราการเกิดลดลงมากเพราะประชาธิปไตยเปิด โอกาสให้คนก้าวหน้าไปมากสามารถที่จะผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคได้เพียงพอ ประมาณ อาหารจึงเพิ่ม มากขึ้น

2.4 ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร

ในทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารนั้น จะมีทฤษฎีการเลือกรับข่าวสารปะปนอยู่ด้วยซึ่งในที่นี้ จะ ขอกล่าวถึงเพียงส่วนหนึ่ง เพื่อมิให้เป็นการสับสน กระบวนการสื่อสารจะสำเร็จได้ต้องมีปัจจัยหลาย อย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง และการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสารก็เป็นปัจจัยหนึ่งในความสำเร็จดังกล่าวด้วย ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับ เลือกับรู้ และเลือกจดจำในข่าวสารที่ตนเอง สนใจ ให้ความเชื่อถือ และตรง ตามความเชื่อ ทักษณคติ และความต้องการของตนเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนการแสวงหาข่าวสาร ก็คือ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำในสิ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่จะสนองตอบความต้องการของตน อันเนื่องมาจากการที่บุคคลนั้นต้องการรู้ ศึกษาและวิเคราะห์ในประเด็นหนึ่ง และพบว่าความรู้ที่ตนมีอยู่ไม่เพียงพอ จึงทำการศึกษาเพื่อเพิ่มเติมความรู้ดังกล่าวด้วยการแสวงหา

แอดคินซีให้เห็นว่าการแสวงหา ข่าวสารหรือความต้องการสื่อสารมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้น คือความต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment) ความต้องการ ข่าวสารนั้น เกิดจากความไม่รู้หรือไม่แน่ใจ (Uncertain) ของปัจเจก บุคคลที่มาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกัน ระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลในขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากจะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญก็ยิ่งอยากมีความรู้ความเข้าใจสูง

2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลในขณะนั้นกับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคล ของปัจเจกบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

สำหรับความต้องการได้รับความบันเทิงของปัจเจกบุคคลนั้น มาจากการกระตุ้นอารมณ์แห่ง ความรื่นเริงบันเทิงใจที่เกิดจากการมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ของ ปัจเจกบุคคลนั้น กับระดับความสนุกสนานที่คาดหวังไว้ (Intrinsic Desire)

ข่าวสารที่จะลดความไม่รู้ หรือความไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในส่วนบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty) นั้น แอดคิน เรียกว่า “ข่าวสารที่ให้ความพึงพอใจทันทีในเชิงการบริโภค” (Immediate Consummators Gratifications) ส่วนข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่ เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอกนั้น แอดคินให้ชื่อว่า “ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์ เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิด และแก้ปัญหาต่าง ๆ” (Instrumental Utilities) ในชีวิตประจำวันข่าวสารบางอย่าง อาจจะทำให้ประโยชน์ทั้งการนำไปใช้ และให้ความบันเทิง ในขณะเดียวกัน

จะแสวงหา ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการต่อไปนี้

1. ต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) ด้วยการติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชน เพื่อให้รู้ถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองหรือสภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัว
2. ต้องการข่าวสารเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่

เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยการเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของต่อสภาพหรือเหตุการณ์รอบตัว

3. ต้องการข้อมูลเพื่อประกอบการสนทนาในชีวิตประจำวัน (Discussions) โดยการเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลที่นำไปใช้ สนทนากับผู้อื่น

4. ต้องการมีส่วนร่วม (Participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว

5. ต้องการข่าวสารเพื่อเสริมความคิดเห็นหรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (Reinforcement)

6. ต้องการความบันเทิง (Relaxing and Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม

พระยาอนุমানราชชน (2515 : 6) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมเป็นเรื่อง เกี่ยวกับ พฤติกรรม วาจาท่าทาง กิจกรรม และผลผลิตของกิจกรรมที่มนุษย์ในสังคมผลิตหรือ ปรับปรุงขึ้นจากธรรมชาติ ในพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 หมายถึง ลักษณะที่แสดงความจริงใจอง ความ เป็นระเบียบอันดีงาม ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

อารง สุทธศาสตร์ (2519 : 132-133) กล่าวว่า วัฒนธรรมในความหมายโดยทั่วไป คือ แนวทางการ ดำรงชีวิตของสังคม หรือของกลุ่มแต่ละกลุ่มที่สืบทอดจากรุ่นหนึ่ง ไปอีกรุ่นหนึ่งอย่าง ไม่ขาดสาย วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แต่ละสังคมถือว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นแบบฉบับของชีวิตซึ่งคนส่วนมาก หวงแหน และปกป้องรักษา

ดำรง ฐานดี (2520 : 30) ได้กล่าวถึงความหมายของวัฒนธรรมว่า ทุกสิ่งที่มนุษย์ สร้างขึ้นมาเพื่อ ใช้ ในการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม เป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นยอมรับนับถือ และปฏิบัติตาม รวมทั้งเก็บสะสมและถ่ายทอดวิธีการประเพณีปฏิบัตินั้นต่อไปยังลูกหลานด้วย

ระวีวรรณ ชุ่มพุกภัย (2528 : 7) กล่าวว่า วัฒนธรรม เป็นชื่อรวมสำหรับแบบอย่าง ของพฤติกรรม ทั้งหลายที่ได้มาทางสังคม และที่ถ่ายทอดกัน ไปทางสังคม โดยอาศัยสัญลักษณ์

วัฒนธรรมจึงเป็นชื่อสำหรับสัมฤทธิ์ผลที่เด่นชัดทั้งหมดของกลุ่มมนุษย์ รวมถึงทั้งหลายเหล่านี้ เช่น ภาษา การทำเครื่องมือ อุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย ศีลธรรมและศาสนารวมถึงอุปกรณ์ที่เป็นวัตถุหรือสิ่งประดิษฐ์ซึ่งแสดงรูปแบบแห่งสัมฤทธิ์ผลทางวัฒนธรรม และทำให้ลักษณะ วัฒนธรรม

ทางปัญญาสามารถยังผลเป็นประโยชน์ใช้สอยได้ เช่น อาคาร เครื่องมือ เครื่องจักรกล เครื่องมือสื่อสาร ศิลปวัตถุ ฯลฯ

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1058) ได้นิยามคำว่า วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำให้ความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะนอกจากนี้งามพิศัตย์สงวน (2543 : 21-22) ได้รวบรวมคำนิยามของวัฒนธรรมที่สำคัญๆของนักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียงไว้ดังนี้

เอ็ดเวิร์ด บี ไทเลอร์ (Edward B. Tylor) ได้นิยามคำว่าวัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจน เป็นครั้งแรกว่า “วัฒนธรรม คือสิ่งทั้งหมดที่มีลักษณะซับซ้อนซึ่งรวมทั้งความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ จริยธรรม ศีลธรรม กฎหมาย ประเพณีและความสามารถอื่นๆ รวมทั้งอุปนิสัยต่างๆ ที่มนุษย์ได้มาโดยการเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคม”

ไวท์ (White) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “วัฒนธรรม คือการจัดระเบียบของ ปรัชญาการณ์ต่าง ๆ กล่าวคือเป็นการจัดระเบียบของการกระทำต่าง ๆ หรือแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ การจัดระเบียบของความคิดต่างๆ เช่นความเชื่อความรู้ต่างๆ และเป็นการจัดระเบียบของความรู้สึที่ผูกพันอยู่กับสิ่งต่างๆ เช่น ทศนคติ การจัดระเบียบดังกล่าวขึ้นอยู่กับการใช้ระบบสัญลักษณ์ วัฒนธรรมเริ่มมีขึ้นเมื่อมนุษย์กลายเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีการแสดงออกโดยใช้ระบบสัญลักษณ์ เพราะสัญลักษณ์สำคัญอันนี้ทำให้วัฒนธรรมถ่ายทอดจากคน ๆ หนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้”

คูณ (Coon) นิยามว่า “วัฒนธรรม คือ ผลรวมทั้งหมดของวิธีที่ทำให้มนุษย์อยู่ได้และมีการถ่ายทอดจากชั่วชีวิตหนึ่ง ไปอีกชั่วชีวิตหนึ่งโดยการเรียนรู้”

เคลลี่ (Kelly) นิยามวัฒนธรรมว่า คือ “ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ อาจเป็นสิ่งที่มิได้มีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติหรือพฤติกรรมของมนุษย์”

เฮร์สโกวิทส์ (Herskovits) ได้นิยามวัฒนธรรมไว้อย่างสั้น ๆ ว่า “คือสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมา”

ลินตัน (Linton) นิยามวัฒนธรรมว่า คือ “กลุ่มคนที่จัดระเบียบแล้วที่มีแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้อันเป็นลักษณะของสังคมที่เฉพาะของสังคมหนึ่ง”

บิเดนี (Bidney) นิยามวัฒนธรรมว่า “เป็นสิ่งที่มนุษย์ได้มาโดยการเรียนรู้หรือเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการอบรมสั่งสอน รวมทั้งความคิดของปัจเจกชนต่างๆ ภายในสังคมนั้นและความเฉลียวฉลาด ศิลปะ ความคิดทางสังคมและสถาบันที่สมาชิกของสังคมมักยอมรับร่วมกัน และที่ สมาชิกพยายามปฏิบัติตาม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คูเบอร์ (Cuber) ได้นิยามวัฒนธรรม ซึ่งเป็นค่านิยมที่ให้ลักษณะต่างๆของวัฒนธรรมชัดเจนมากที่สุดว่า “วัฒนธรรม คือ แบบแผนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆและยังรวมผลผลิตที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น ทักษะ ค่านิยม สิ่งของต่างๆที่คนทำขึ้นและความรู้ที่มีอยู่ร่วมกันในกลุ่มชนหนึ่งๆและมีการถ่ายทอดไปยังสมาชิกคนอื่นๆในสังคม”

โครเบอร์ (Kroeber) นิยามวัฒนธรรมว่า “วัฒนธรรมประกอบไปด้วยแบบแผนพฤติกรรมที่ได้มาโดยการเรียนรู้และที่ถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง โดยใช้ระบบสัญลักษณ์นั้นเป็นผลสำเร็จที่แตกต่างกันไปในกลุ่มชนต่างๆวัฒนธรรมยังรวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมยังประกอบไปด้วย ความคิดตามประเพณี (ที่มีประวัติศาสตร์และมีการเลือกมาจากหลายๆ อย่าง) และค่านิยมที่ติดตามมา ระบบวัฒนธรรมนั้นอาจพิจารณาในแง่หนึ่งว่าเป็นผลผลิตของการกระทำ และในอีกแง่หนึ่ง มันเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้เกิดการกระทำต่อไป”

ส่วนอมรา พงศาพิชญ์ (2547 : 25) นิยามว่าวัฒนธรรม คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกำหนดขึ้นมิใช่สิ่งที่มนุษย์ทำตามสัญชาตญาณอาจเป็นการประดิษฐ์วัตถุสิ่งของขึ้นใช้ หรืออาจเป็นการกำหนดพฤติกรรมหรือความคิด ตลอดจนวิธีการหรือระบบการทำงาน ฉะนั้นวัฒนธรรมก็คือ ระบบในสังคมมนุษย์สร้างขึ้นมิใช่ระบบที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติตามสัญชาตญาณ

2.5.1 ประเภทของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในสังคมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. วัฒนธรรมทางวัตถุ (Material Culture) ซึ่งเกิดจากความคิดของมนุษย์ เช่น อาคาร บ้านเรือน สิ่งก่อสร้างต่างๆ ศิลปกรรมประติมากรรม ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ซึ่งใช้เป็นประจำทุกวัน

2. วัฒนธรรมทางจิตใจหรือที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุ (Non Material Culture) ได้แก่ วัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์และจับต้องไม่ได้ เช่น ภาษาพูด ระบบความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกิริยามารยาท

ณรงค์ เสียงประชา (2524 : 23) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมมี 2 ประเภท คือ ประการ แรก วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้ในครัวเรือน อาคาร บ้านเรือน ยานพาหนะ ฯลฯ ประการที่สอง ได้แก่ วัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ หมายถึง แบบแผนในการ ดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ภาษา ศิลปกรรม วิธีการกระทำ ฯลฯ

ส่วนประดิษฐ์ มัชฌิมา (2522 : 13) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 3 ประเภท คือ วัฒนธรรมทางความคิด หรือความเชื่อถือ หมายถึง วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับความคิดเห็น ความเชื่อถือ หรือความรู้สึกนึก

คิดของสังคม ซึ่งอาจจะถูกหรือผิดก็ได้ เช่น ความจริงทางวิทยาศาสตร์ ความเชื่อ ทางศาสนา นิยาย โบราณ วรรณคดี การเชื่อ โชคลาง ภาษิต ฯลฯ วัฒนธรรมทางระเบียบประเพณี คือ ระเบียบแบบแผน หรือประเพณีที่บุคคลในสังคมยึดถือและปฏิบัติร่วมกัน เช่น ระเบียบประเพณี จารีตกฎหมาย ฯลฯ วัฒนธรรมทางวัตถุ หมายถึง สิ่งของหรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มนุษย์คิดประดิษฐ์ มีหรือ ครอบครองเพื่อ ประโยชน์ของสังคม

จุมพล หนิมพานิช (2526:140) ได้อธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมเพิ่มเติมว่า วัฒนธรรมทางวัตถุ หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ทั้งหลาย วัฒนธรรมทางสังคม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติปฏิบัติตามมารยาททาง สังคม วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับกฎหมาย ซึ่งก่อให้เกิดความเป็นระเบียบ ในสังคม และวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับ จิตใจและศีลธรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

วราคม ที่สุกคะ (2524:33) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 4 ประเภท คือ คติธรรมเป็น วัฒนธรรม ประเภทที่เกี่ยวกับหลักการดำเนินชีวิต ได้แก่ คติพจน์ คำสุภาษิต ตลอดจนศาสนาสุภาษิต เนติธรรม เป็นวัฒนธรรมประเภทที่เกี่ยวกับกฎระเบียบปฏิบัติ ตัวอย่างกฎหมาย วัตถุประสงค์ เป็น วัฒนธรรมทางวัตถุ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และสหธรรมเป็นวัฒนธรรมประเภทที่เกี่ยวกับ หลักเกณฑ์ การปฏิบัติ การอยู่ ร่วมกัน เช่น มารยาททางสังคม มารยาทในการรับประทานอาหาร มารยาทในการไปงานศพ มารยาทใน การเข้าฟังการปาฐกถา และการอภิปราย

โดยในส่วนของวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุหรือวัฒนธรรมทางจิตใจนั้น นักวิชาการอย่าง งามพิศ สัตย์ สงวน (2543 : 53-54) ได้แบ่งวัฒนธรรมประเภทนี้ออกเป็น 5 ประเภทย่อย ได้แก่

1. สถาบันสังคม อันได้แก่ สถาบันครอบครัว เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง การศึกษา ศาสนา การแพทย์และสาธารณสุข เป็นต้น

2. วัฒนธรรมประเภทที่เกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม คือวัฒนธรรมที่ช่วยทำให้เกิด ระเบียบ ในสังคม ซึ่งบางอย่างจะเป็นการควบคุมอย่างเป็นทางการ และบางอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่ง สามารถ แบ่งเป็น 5 ประเภทย่อย คือ

2.1 ศาสนา ซึ่งในหลักศาสนาจะมีข้อห้ามต่าง ๆ เช่น การห้ามลักทรัพย์ ห้ามดื่ม ของมีเมา ศาสนาจึงช่วยควบคุมทางสังคมได้

2.2 ความเชื่อทางสังคม คือ ระบบความคิดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นของคน จำนวนมากใน สังคม เช่นในสังคมไทยคนจำนวนมากเชื่อเรื่องนรก สวรรค์ บุญ บาป การทำบุญและ โลกหน้า

2.3 ค่านิยม คือ มาตรฐานที่ใช้วัดว่าสิ่งใดมีค่าในสังคมบ้าง เมื่อสิ่งใดมีค่า คนก็ อยากมี อยาก เป็น อยากได้ ความเชื่อในค่านิยมของสังคมทำให้สังคมเกิดความมีระเบียบขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ประเพณีต่าง ๆ แต่ละสังคมมีประเพณีต่าง ๆ ที่ถือปฏิบัติสืบทอดกันมา เป็นเวลาอันยาวนาน เมื่อคนทำตามประเพณี จะทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมขึ้นได้

2.5 กฎหมาย คือ การควบคุมสังคมโดยตรง และทำให้เกิดความมีระเบียบขึ้น ในสังคมได้เป็นอย่างดี

3. ศิลปะ หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานในด้านต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม หัตถกรรม ดนตรี การละคร นาฏศิลป์และวรรณกรรม เป็นต้น

4. ภาษา คือ ระบบสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารติดต่อกัน ทั้งภาษาพูดภาษาเขียนรวมทั้งกิริยาท่าทางต่าง ๆ

5. พิธีกรรม ส่วนอมรา พงศาวดาร (2547 : 25-31) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1. วัฒนธรรมในลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี คือ ข้อตกลงอย่างไม่เป็นทางการร่วมกันของสมาชิกในสังคม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ ทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่คน รุ่นหลังเรียนรู้และสืบทอดมาจากคนรุ่นก่อน เช่น การถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้าน การแสดงความเคารพ ต่อผู้อาวุโสกว่า ส่วนความเชื่อ หมายถึง ความเชื่อทางศาสนา หรือความเชื่อในสิ่งที่มีอำนาจเหนือ มนุษย์ เช่น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ภูตผีปีศาจ เป็นต้น ซึ่งความเชื่อดังกล่าวมีความสำคัญมากต่อ วัฒนธรรม เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดขนบธรรมเนียมประเพณี และพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม 2. วัฒนธรรมในลักษณะสิ่งประดิษฐ์และสถาปัตยกรรม ทั้งวัฒนธรรมที่ค้นพบ สมัยก่อนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุต่าง ๆ

วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคมมนุษย์ ที่ได้จัดสรรขึ้นเพื่อใช้ในการดำรงอยู่ สามารถจำแนกได้เป็นวัฒนธรรมทางวัตถุ เป็นวัฒนธรรมที่ก่อประโยชน์ในด้านความสะดวกสบายทางกาย อัน ได้แก่ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ส่วนวัฒนธรรมทางจิตใจ เป็น เครื่องที่ก่อให้เกิด ความสุขทางใจ อัน ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ศาสนา ค่านิยม ศิลธรรม เป็นต้น ถึง อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมทั้งสองประเภทนี้ต่างก็หลอมล้ากันอยู่ แยกไม่ขาดจากกัน และในสังคม หนึ่ง ๆ ก็จะมีวัฒนธรรมทั้งสองในลักษณะที่สมดุลกัน

จากการแบ่งเนื้อหาของวัฒนธรรมดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นไม่ว่าจะอาศัยหลักการแบ่ง ออกมาในรูปแบบใดก็ตามวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในสังคมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก ก็คือ วัฒนธรรมทางวัตถุ ซึ่งเกิดจากความคิดของมนุษย์ เช่น อาคารบ้านเรือน สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ศิลปกรรม ประติมากรรม ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งใช้เป็นประจำทุกวัน และวัฒนธรรมทาง จิตใจหรือที่

ไม่เกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์และจับต้องไม่ได้ เช่น ภาษาพูด ระบบ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกริยามารยาท

2.5.2 ลักษณะของวัฒนธรรม

พระยาอนุนานราชชน (2515:73) กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมมี 4 ประการดังนี้ ประการแรก จะต้องมีการสะสม หมายถึง จะต้องมียุคเดิมอยู่ก่อนแล้ว จะสะสมทุนนั้นให้เพิ่มขึ้น เรื่อง ๆ และ ประการที่สอง วัฒนธรรมต้องมีการปรับปรุงหมายถึง ต้องรู้จักตัดแปลงและปรับปรุงส่วน ที่บกพร่อง อยู่ให้เหมาะสมและถูกต้อง ประการที่สาม จะต้องมีการถ่ายทอด คือ ทำให้วัฒนธรรมนั้น ๆ แพร่หลาย ในวงกว้าง ประการที่สี่ มีการอบรมสั่งสอนให้ผู้อื่น หรือชนรุ่นหลัง ได้สืบทอดต่อไป

อานนท์ อาภาภิรม (2516 : 43) ได้เห็นความเห็นว่าลักษณะที่สำคัญของวัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมเป็นแนวทางแห่งพฤติกรรม อันเกิดจากการเรียนรู้ คือ สามารถเรียนรู้กันได้ (Learned Way of Behavior) มิใช่เกิดขึ้นเองโดยปราศจากการเรียนรู้มาก่อน เพราะมนุษย์มีสมองอันทรง คุณภาพ จึงทำให้ สามารถรู้จักคิด ถ่ายทอด และเรียนรู้ ขบวนการดังกล่าว เกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลมี การติดต่อกับบุคคล อื่น ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม วัฒนธรรม มีลักษณะเป็นมรดกแห่งสังคม เป็นผลของการถ่ายทอด การเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการดังกล่าวคือ การสื่อสาร โดย ใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Communication) ได้แก่ การที่มนุษย์มีการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการ ถ่ายทอดวัฒนธรรม จากรุ่นก่อน มายังคนรุ่นหลัง มีลักษณะเป็นวิถีชีวิต (Way of Life) หรือแบบ แผนการดำเนินชีวิต (Design for Living) เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์

ชูดา จิตพิทักษ์ (2528 : 145) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมในลักษณะเดียวกัน ว่า วัฒนธรรมมีลักษณะเป็นอนัตตา เนื่องจากไม่อยู่ภายในกรอบของเอกัตบุคคล ไม่พึ่งพาอาศัยบุคคล ใด โดยเฉพาะ ทั้งไม่คุมรูปอยู่ชนิดตายตัว ไม่ว่าจะรูปแทนหรือรูปเต็ม ถ้าเปรียบกับวัตถุแล้ว วัฒนธรรม ไม่ใช่ธาตุแท้ แต่เป็นสารผสม ทรงตัวอยู่ได้ด้วยอาศัยเหตุปัจจัยซึ่งหลังไหลถ่ายเท และ เปลี่ยนแปลงได้ วัฒนธรรมเก่าเสื่อมลง สูญไปสิ่งใหม่ก็เข้ามาแทนที่ ซึ่งย่อมครอบคลุมไปถึงสิ่งเก่าที่ เล่าใหม่ด้วย ทั้งนี้ ทั้งนี้เพราะมนุษย์เราไม่หยุดนิ่ง ย่อมผลิตคิดค้นทำสิ่งเก่าให้แปลกใหม่อยู่เสมอ สิ่ง ใดที่สมอรรถาศัย ของกลุ่มก็ย่อมเป็นที่ยอมรับ และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมต่อไป

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมมีลักษณะที่ได้จากการเรียนรู้ และสั่งสมเป็นเวลานาน ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ พร้อมกับมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและถ่ายทอดสู่สังคมจนกลายเป็น มรดกทางสังคม วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่อยู่ในสังคม และมีการถ่ายทอดเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

ในขณะที่เดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของแต่ละสังคมได้อีกด้วย

2.5.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิต หรือจารีต กฎหมาย ศาสนา สิ่งประติมากรรม และวัตถุอื่น ๆ ในวิถีชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านิยม จึงอาจกล่าวได้ว่าพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมส่วนมาก เกิดจากการประดิษฐ์และการแพร่กระจาย (ฟองพันธุ์ มณีรัตน์, 2521 : 14)

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ ที่มนุษย์ประดิษฐ์และสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านค่านิยม บรรทัดฐานและระบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในสังคมนั้น ๆ ซึ่ง สุริชัย หวันแก้ว (2547 : 157-158) ได้ แยกการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมออกเป็นสองรูปแบบ ได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงจากภายใน (Endogenous Change) อย่างเช่น จากการ ประดิษฐ์คิดค้นวิธีการผลิตใหม่ขึ้นในสังคมนั้นเอง จากการต่อสู้ขัดแย้งระหว่างกลุ่มและกระบวนการ ในสังคม จากการริเริ่มการเปลี่ยนแปลงจากชนชั้นนำ เป็นต้น

2. การเปลี่ยนแปลงจากภายนอก (Exogenous Change) อย่างเช่น การรับเอา เทคโนโลยีหรือสิ่งประดิษฐ์มาจากภายนอก การล่าอาณานิคม ซึ่งบางกรณีการเปลี่ยนแปลงที่มาจาก ภายนอกอาจเกิดขึ้น โดยความสมัครใจ ของผู้คนในสังคม หรือบางครั้งอาจโดยการ ใช้กำลังบีบบังคับ

พระยาอนุমানราชชน (2515 : 65) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ไม่ว่าจะใน แง่ใด ลักษณะใด จะเป็น ไปอย่างเชื่องช้าหรือรวดเร็ว ก็ขึ้นอยู่กับ การสังสรรค์วัฒนธรรม (Acculturation) คือ การที่วัฒนธรรมต่างสังคมมากระทบกันว่าจะมีมากหรือน้อย และมีความ รุนแรงเพียงใด

นอกจากนั้น ในสังคมมนุษย์อาจมีการรับวัฒนธรรมบางส่วนมาจากสังคมข้างเคียงได้ แต่ทั้งนี้ บางส่วนของวัฒนธรรมที่รับมานั้นไม่ขัดกับค่านิยมหลักของสังคม และมีความสอดคล้องกับ วัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่จนในที่สุดวัฒนธรรมที่รับมาจากสังคมอื่นกลายเป็นวัฒนธรรมของสังคมนั้น การรับเอาวัฒนธรรมของสังคมอื่นมาในระยะแรก อาจเรียกว่าเป็นการยืมวัฒนธรรม แต่เมื่อนาน ๆ ไปการ ยืมก็จะกลายเป็นการรับ การยืมวัฒนธรรมและการรับวัฒนธรรมนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของการ เปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมยังมีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เปรียบเสมือนกับ เชือกสองเส้นที่ถูกนำมาพันเป็นเกลียวคู่กัน หรือเหรียญสองด้าน ซึ่งเป็นคนละส่วน คนละด้านกันแต่ก็มีการเกี่ยวพันกันอย่างแนบแน่น ดังที่โครเบอร์ (Kroeber, อ้างจาก ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์, 2521 : 19) ได้กล่าวไว้ว่า สังคมและวัฒนธรรมเป็นส่วนประกอบซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับ กระจกสองหน้าของกระจกแผ่นเดียว วัฒนธรรมแต่ละแห่งย่อมเกี่ยวข้องข้องกับสังคมของตน โดย อัด โนมัตติ

2.6 ศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ชื่อศิลปิน นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล เป็นศิลปินไทยเชื้อสายอินเดียที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ รูปแบบผลงานอันท้าทายของเขาเกิดขึ้นจากการทำงานเป็นทีม การรวมตัวเฉพาะกิจระหว่างนาวินโปรดักชันกับวงฮาร์โมนิก้าซันไรส์และเพื่อน ในวาระฉลองครบรอบ 20 ปี นาวินโปรดักชัน เกิดเป็น OK Band ที่เปิดตัวด้วยซิงเกิ้ลแรก “I’m Not OK” บทเพลงสะท้อนช่วงวัยรุ่น ของศิลปินและพี่ชาย ความฝันของสองหนุ่มกับภาระที่จะต้องแบกรับไม่เมตร สืบทอดกิจการขายผ้าจากครอบครัว

ภาพที่ 1 I'M Not OK

5:41 นาที – วีดีโอเพลง

OK Band, 2015: Online

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้หยิบยกความสนุกสนานของตัวศิลปินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิต ภายใต้วงกบของตัวศิลปินเองในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ที่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี ผ่านทางบทเพลง เพื่อเพิ่มความสุนทรีย์ รวมถึงการเล่าเรื่องชีวิตประวัติของตัวศิลปินเอง ข้าพเจ้าจึงนำ วิถีคิดและรูปแบบการนำเสนอมาปรับใช้ในงานของข้าพเจ้าเพื่อให้เกิดเอกลักษณ์ความเป็นไทยในตัว ผลงานของข้าพเจ้าเอง

ชื่อศิลปิน ชเว จอง ฮวา (CHOI JEONG HWA) ศิลปินและดีไซน์เนอร์ชื่อดังผู้มีรางวัลการ์ตูนตีพิมพ์มีอ มากมาย ผลงานของ ชเว จอง ฮวา โดดเด่นในเรื่องการเล่นกับพื้นที่ และ การใช้รูปทรงชิ้นงานขนาดใหญ่ ที่ชวนให้มองตั้งแต่ระยะไกล นอกจากนี้เขายังมีมุมมองที่เฉียบคมในการหยิบเลือกวัสดุที่คาดไม่ถึง มาสร้างงานศิลปะ อย่างเช่น ในปี 2008 เขาได้นำภาชนะพลาสติกเหลือใช้จำนวน 1,700,000 กว่าชิ้น มาทำเป็นงานจัดวางปกคลุมผิวผนังของ Seoul Olympic Stadium จนเต็มพื้นที่ หรือ การสร้างดอกไม้ พลาสติกขนาดใหญ่ที่เคลื่อนไหวราวกับหายใจได้ ชเว บอกว่าเขาไม่มีคำจำกัดความใดๆ ที่จะอธิบาย ผลงานของเขา มันคือการเปิดกว้างให้ผู้ชมได้พิจารณาตามประสบการณ์ของแต่ละคน ดังคำกล่าว ประจำใจของเขา “Your heart is My art” หรือ “หัวใจของคุณคืองานศิลปะของผม”

ภาพที่ 2 ชเว จอง ฮวา (CHOI JEONG HWA)

baanlaesuan.com,2018 : online

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ผลงานของ ชเว จอง ฮวา (CHOI JEONG HWA)

The Art newspaper, 2019 : online

ข้าพเจ้าได้นำแนวคิดของ ชเว จอง ฮวา ที่เปิดกว้างให้กับผู้ชมได้จินตนาการในตัวผลงานที่ศิลปินได้สร้างสรรค์เอาไว้เพื่อให้ผู้ชมได้ตีความหมายได้อย่างอิสระ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำแนวคิดการค้นคว้าหาข้อมูลของตัววัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าจึงได้นำแนวคิดนี้มาปรับใช้ในตัวผลงานของข้าพเจ้า โดยนำแนวคิดและวัสดุที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมแบบชนชั้นล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

แนวคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 แนวความคิด

ข้าพเจ้าได้เติบโตและผูกพันกับความแบบวิถีชีวิตชนบททุกทุ่งจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของวิถีชาวบ้านในการประกอบอาชีพหรือในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ประกอบกับการประดิษฐ์อุปกรณ์ของเครื่องใช้ในการอุปโภคบริโภค ตลอดจนเครื่องจักรในการทำงานด้านเกษตรกรรม และข้าพเจ้าได้ใส่ลักษณะนิสัยส่วนตัวลงไปในงานที่เป็นเอกลักษณ์แบบไทยร่วมสมัย ผลงานมีแนวคิดในลักษณะแบบวัฒนธรรมย่อย (Subculture) มีการผสมผสานระหว่างความเป็นบ้านๆบวกกับความร่วมสมัยไปกับสังคมในปัจจุบัน ผลงานจึงมีลักษณะสีสันสดใส ความสนุกสนาน สะท้อนวิถีชีวิตแบบชาวบ้านในชนบท

3.2 รูปแบบและวิธีการนำเสนอ

การนำเสนอโครงร่างเพื่อทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าเองได้กำหนดรูปแบบและวิธีการนำเสนอศิลปะในลักษณะประติมากรรมสื่อผสมและจัดวางเล่นกับพื้นที่ ด้วยวัสดุและองค์ประกอบต่างๆ อย่างเช่น สายไฟสี แสงไฟ เสียงเพลง ลำโพง และอื่นๆเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปทรงที่เป็นการประยุกต์ใช้ เครื่องจักรทางการเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ไทยและที่มีความสนุกสนานสะท้อนวิถีชีวิตคนไทยในรูปแบบชนบท

ประติมากรรมสื่อผสมรูปทรงที่ประยุกต์ดัดแปลงที่มีความสนุก สะท้อนชีวิตแบบคนไทย จัดวางเล่นกับความเป็นพื้นที่ เสียงเพลง จำนวนงาน 3 ชิ้น

3.3 ภาพร่าง

การสร้างภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่หาข้อมูลในย่านชนบทที่บ้านเกิดของข้าพเจ้าเอง เพื่อสังเกตการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของชาวบ้านได้เห็นถึงการทำงาน การเดินทางด้วยพาหนะ และในชีวิตประจำวันการใช้ชีวิตเพื่อการประหยัดทรัพยากรจึงได้เห็นการนำสิ่งของที่พังแล้วมาประดิษฐ์เพื่อใช้ใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องครัว เครื่องใช้ หรือแม้กระทั่งอุปกรณ์ทางการเกษตรก็ตาม ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกการประดิษฐ์นี้มาใช้ในงาน ผสมผสานกับความสนุกสนาน ซึ่งความสนุกสนานได้จาก กิจกรรมยามว่างหลังจากการทำงานในช่วงฤดูกลั่นๆ เช่น ประเพณีวิ่งควาย การแข่งเรือ เป็นต้น จึงได้เกิดเป็นแรง

บันดาลใจในการนำกิจกรรมยามว่างนี้มาผสมกับการประยุกต์ดัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ให้เกิดความสนุกสนานขึ้นมาในผลงาน

3.4 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้สรรหาวัสดุสายไฟที่มาจากร้านรับซื้อของเก่าที่มีเนื้อหาและเรื่องราวในทางอุตสาหกรรมการผลิต ข้าพเจ้าจึงได้นำสายไฟที่มีสีสนิมมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนา รูปแบบและความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

3.4.1 การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นแรกนี้ข้าพเจ้ามีความสนใจยานพาหนะทางน้ำแถบลุ่มแม่น้ำลำคลอง ที่ในอดีตที่มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องตามยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด จนเกิดวัฒนธรรมต่างๆเกิดขึ้นมากมาย ข้าพเจ้าจึงได้เรือไทยมาหิบบยวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ความสนุกสนานสืตัต ที่ได้มีการประยุกต์ดัดแปลงมาจากเรือพายในสมัยอดีต ที่มีการดัดแปลงขนาดของตัวเรือติดตั้งเครื่องยนต์ไว้ที่ด้านหลังเรือ แต่งเติมลวดลายสีสนิมลงบนตัวเรือที่เป็นเอกลักษณ์ ต่อมีการแข่งขันเรือชิงตามลุ่มแม่น้ำลำคลอง จนกลายเป็นวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ของชาวบ้าน

1. ภาพตัวอย่างการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรือชิง2019

ภาพที่ 4 แสดงภาพเรือสองตอนขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

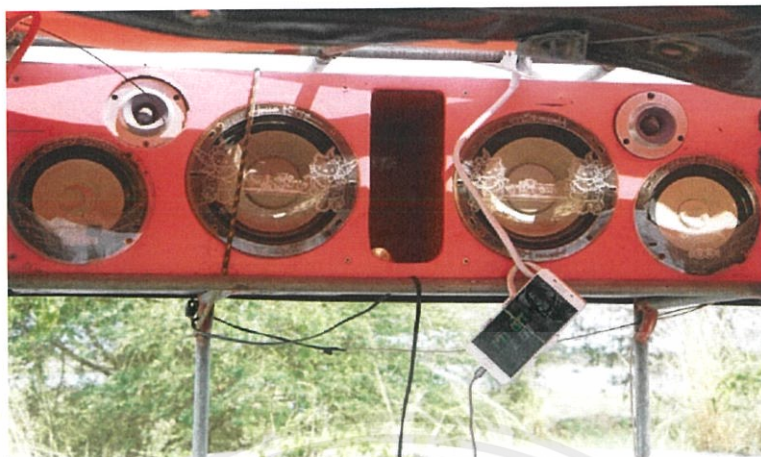

ภาพที่ 5 แสดงภาพเรือสองตอนในการแข่งขันเรือ ที่จังหวัดสมุทรปราการ

ภาพที่ 6 แสดงภาพการสำรวจ โครงสร้างเรือสองตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 แสดงภาพการนำเครื่องเสียงมาประยุกต์ใช้กับรถจักรยานยนต์

2. แบบร่างตามแนวคิด (Sketch)

ยานพาหนะทางน้ำที่มีการดัดแปลงนั้น ข้าพเจ้าได้สร้างแบบร่างในแนวคิดที่จะเพิ่มความสะดวกในเรือซึ่งโดยจะใส่แสงสีเสียงและกลไกการเคลื่อนไหวในขณะที่เรือกำลังแข่งขันอยู่ในแม่น้ำลำคลอง ดังนั้นจึงได้นำเนื้อหาวิถีชีวิต วัฒนธรรมย่อย (Subculture) มาสร้างสรรค์ผลงาน และมีการใช้สายไฟสีที่มาจากขยะทางอุตสาหกรรมแต่เติมลวดลายที่อ้างอิงมาจากต้นแบบตัวเรือ และเพิ่มด้วยเครื่องขยายเสียงเลียนแบบรถซึ่งตามทางถนนลงไปในตัวเรือ เพื่อมาเป็นสัญลักษณ์การตีความหมายในการเข้าถึงวิถีชีวิต ค่านิยมและวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ของชาวบ้าน

ภาพที่ 8 แสดงภาพสเก็ต (Sketch) เรือซึ่ง 2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุและอุปกรณ์

1. นี้อตเกลียวปล่อย
2. แผ่นกระดานไม้อัด
3. กาวร้อน
4. ลำโพง
5. ไม้โครง
6. พัดลมตั้งโต๊ะ
7. สีเคลือบ
8. เครื่องตัดหญ้า
9. ปลอกสายไฟหลากสี
10. ฟรอยด์เลเซอร์
11. ไฟกะพริบ LED

ภาพที่ 9 ภาพแสดงวัสดุและอุปกรณ์ในการทำเรือชิง 2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 10 ภาพแสดงขั้นตอนการวัดไม้ทองเรือซิ่ง2019

ภาพที่ 11 แสดงภาพขั้นตอนการวางโครงทองเรือซิ่ง2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

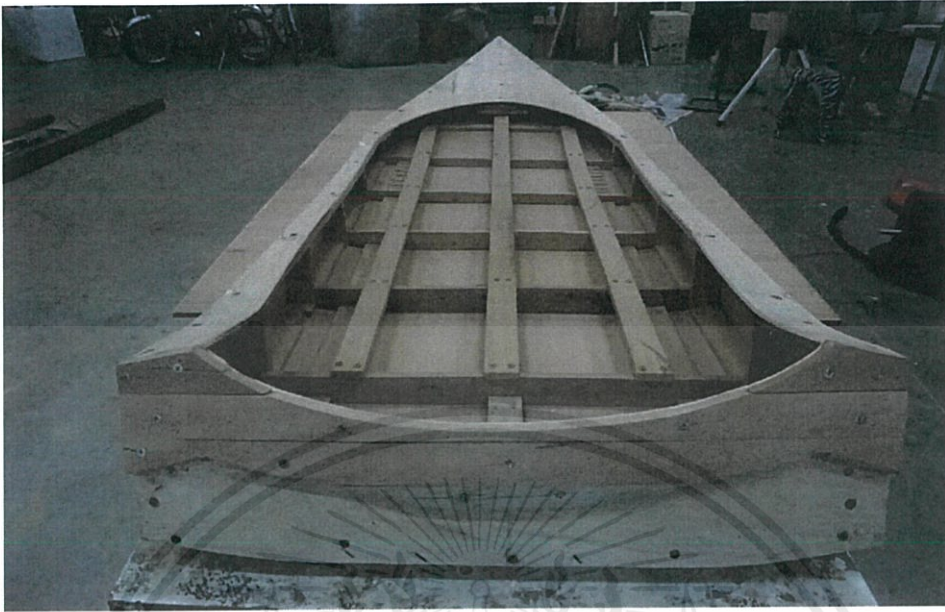

ภาพที่ 12 แสดงภาพการติดตั้ง โครงท้องเรือชิง2019

ภาพที่ 13 แสดงภาพการติดกานเรือบนของเรือชิง2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 แสดงภาพการติดโครงปิดท้ายเรือด้วยแผ่นไม้ของเรือชิง2019

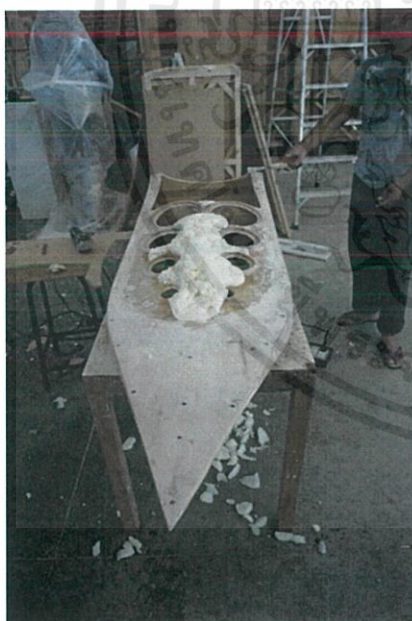

ภาพที่ 15 แสดงภาพการวางตำแหน่งลำโพงที่มีขนาดต่างกันมาวางบนกลางเรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 แสดงภาพการติดตั้งเจาะรูลำโพง

ภาพที่ 17 แสดงภาพติดกาวยูรีเทน โฟมและการขันตอกแต่งเพื่อสร้างลวดลายของชุดขยายเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 แสดงภาพการวางตำแหน่งลำโพงลงบนกลางเรือ

ภาพที่ 19 แสดงภาพการติดลวดลายการฟลักด้วยปลอกสายไฟสีที่เรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 แสดงภาพการติดผ้าฮานา โกะบนเรือชิง2019

ภาพที่ 21 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องตัดหญ้าระหว่างการทดลอง
เซ็งงานเพื่อทดลองหาความเป็นไปได้ในการนำเสนอเรือชิง2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 แสดงภาพการติดไฟ LED (Light Emitting Diode)
ใต้ท้องเรือเพื่อสร้างแสงสะท้อน

5. ขั้นตอนการติดตั้งผลงาน(setting)

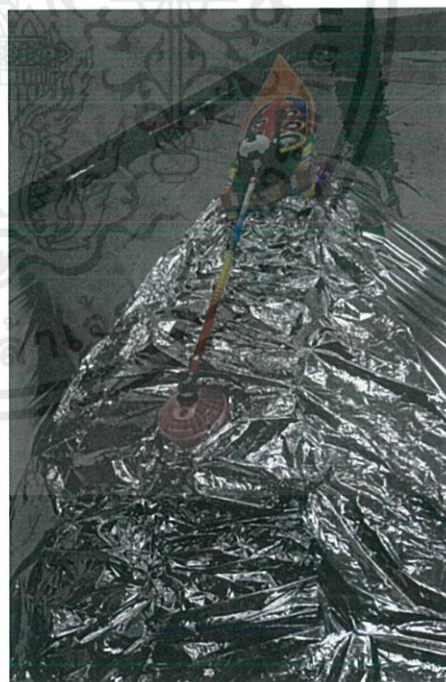

ภาพที่ 23 แสดงภาพการวางฟรอยด์เลเซอร์ทั่วพื้นที่แสดงงานจำลองพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 แสดงภาพการติดเครื่องขยายเสียงภายในเรือชิง2019
ปรับแต่งหาเสียงเพลงมาใส่ในตัวงานเพื่อสร้างความสนุกมากขึ้น

ภาพที่ 25 แสดงภาพการทำคลื่นน้ำเสมือนจริงภายในที่แสดงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 แสดงภาพการเสร็จสมบูรณ์ เรือชิง 2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นนี้ ข้าพเจ้าได้มีการพัฒนาจากผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1 ได้ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องมือทางเกษตรที่มีการประยุกต์ดัดแปลง รวมไปถึงวัฒนธรรมย่อย (Subculture) และความเชื่อของชาวบ้านชนบทที่เกี่ยวเมื่อน้ำล้นคลอง ข้าพเจ้ามีความสนใจรูปแบบเครื่องสูบน้ำที่มาช่วยชาวเกษตรกรในการทำการเกษตร ที่ได้ประยุกต์ดัดแปลงตามการใช้งานในแต่ละพื้นที่ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมย่อย (Subculture) เช่นการละเล่นวิ่งท่อสูบน้ำประลองความเร็ว ตกแต่งลวดลายสีสันทันตัวท่อสูบน้ำ ประยุกต์ดัดแปลงเครื่องยนต์ในขนาดต่างๆ ได้เป็นที่น่าสนใจ

1. ภาพตัวอย่างการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับท่อชิง

ภาพที่ 27 แสดงภาพลากท่อสูบน้ำเคลื่อนย้ายไปตามจุดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

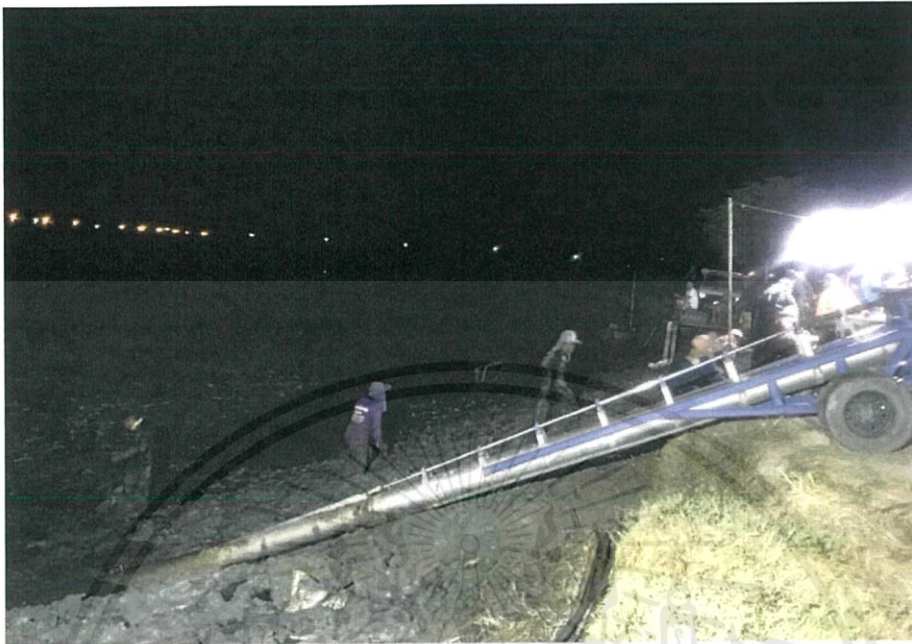

ภาพที่ 28 แสดงภาพการทำงานของเครื่องสูบน้ำ 1

ภาพที่ 29 แสดงภาพการทำงานของเครื่องสูบน้ำ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 แสดงภาพการทำงานของชาวบ้านขณะจับปลา
ในบ่อปลาที่สูบน้ำออกจนหมด

ภาพที่ 31 แสดงภาพการแข่งขันวิ่งท่อสูบน้ำ จังหวัดชลบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 แสดงภาพการแข่งขันวิ่งท่อสูบน้ำ จังหวัดชลบุรี 2

ภาพที่ 33 แสดงภาพการตกแต่งท่อสูบน้ำ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 34 แสดงภาพการตกแต่งท่อบสูบน้ำ 2

2. สเก็ตแบบร่างตามแนวคิด (Sketch)

ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลเนื้อหา มาสร้างแบบร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 ได้หยิบยกคำเรียกชื่อแทนท่อบสูบน้ำที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “ท่อพญานาค” มาตีความหมายโดยใช้รูปทรงที่คล้ายกับการเลื้อยของพญานาค มาประยุกต์ตัดแปลงไปกับท่อบสูบน้ำเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการตีความหมาย และเพิ่มเติมเอกลักษณ์ต่างๆ ลงไปในตัวผลงาน เช่น แสงไฟ สี สันลวดลาย เสียงเพลง เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน

ภาพที่ 35 แสดงภาพสเก็ต (Sketch) ท่อซิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุและอุปกรณ์

1. มอเตอร์	7. สีเคลือบ
2. ท่อ PVC	8. เครื่องตัดหญ้า
3. ข้อต่อ PVC	9. ปลอกสายไฟพลาสติก
4. ลำโพง	10. กาวร้อน
5. สกรู	11. ไฟกะพริบ LED

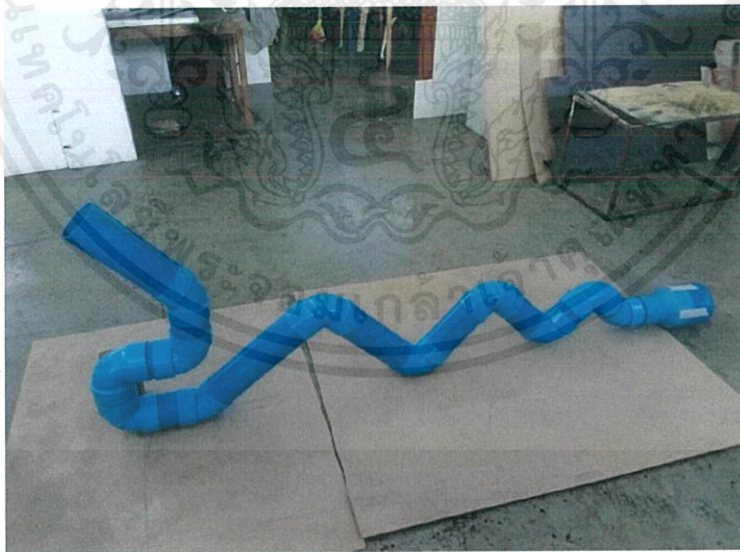
ภาพที่ 36 ภาพแสดงวัสดุและอุปกรณ์ในการทำท่อซิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 37 แสดงภาพ การเตรียมท่อพลาสติก

ภาพที่ 38 แสดงภาพการตัดท่อพลาสติก เป็นรูปทรงคล้ายพญานาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 แสดงภาพการตัดท่อพลาสติก ด้านท้ายท่อสูบน้ำ

ภาพที่ 40 แสดงภาพ เตรียมอุปกรณ์การประกอบล้อท่อสูบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

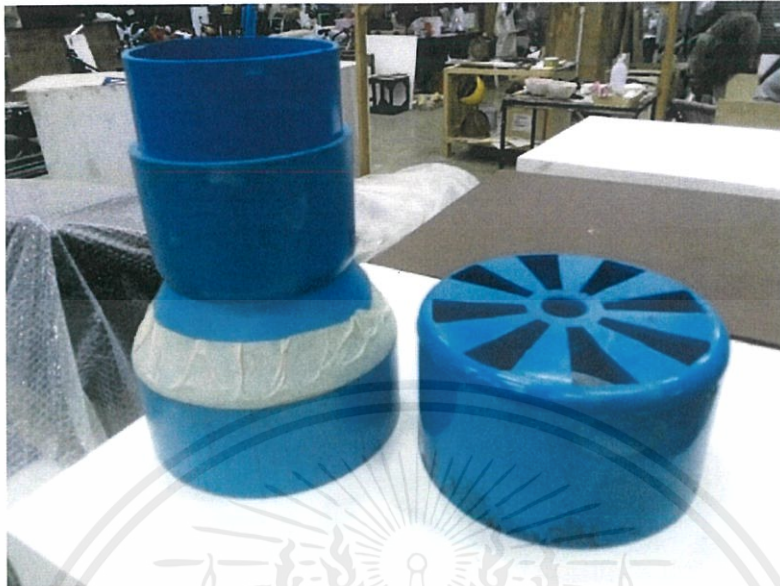

ภาพที่ 41 แสดงภาพการติดตั้งล้อย่อสูบน้ำ

ภาพที่ 42 แสดงภาพการติดตั้งวางตำแหน่งล้อย่อบริเวณด้านหน้า
และด้านหลังท่อสูบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 แสดงภาพการทำท้ายท่อสูบน้ำ

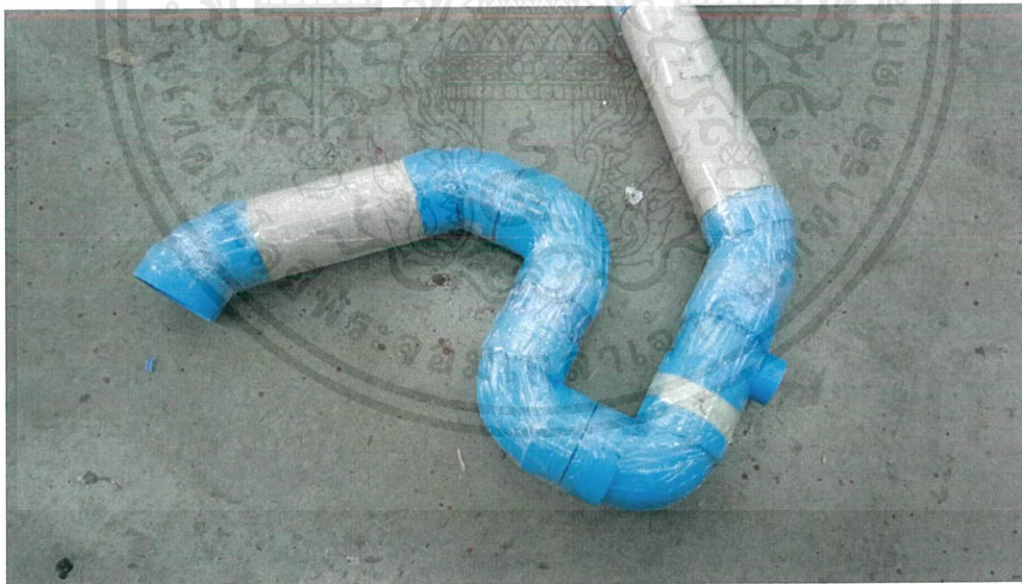

ภาพที่ 44 แสดงภาพการเจาะรูเป็นตะแกรงท้ายท่อสูบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 แสดงภาพ การพันท่อด้วย สก็อตเทปทุกชิ้นส่วน

ภาพที่ 46 แสดงภาพ การพันท่อด้วย สก็อตเทป ประกอบเข้าตำแหน่งเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 47 แสดงภาพการเตรียมปลอกสายไฟสีเขียวเข้มและสีเขียวอ่อน

ภาพที่ 48 แสดงภาพการพันปลอกสายไฟ ท่อสูบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49 แสดงภาพการตกแต่งสีเส้นจากปลอกสายไฟตามส่วนต่างๆ

ภาพที่ 50 แสดงภาพรวมการติดปลอกสายไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51 แสดงภาพการตัดแกนหลังท่อสูบน้ำ

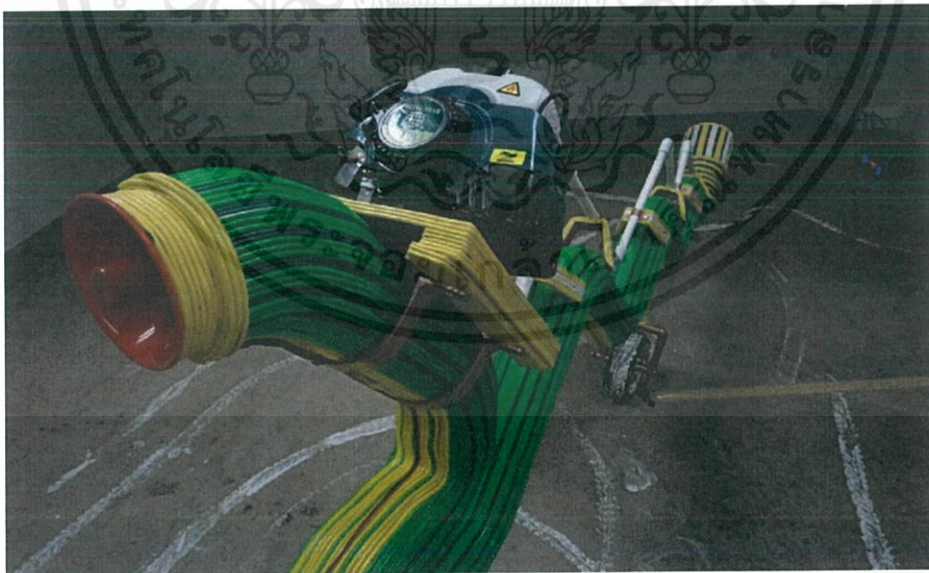

ภาพที่ 52 แสดงภาพการพันเคลือบท่อสูบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

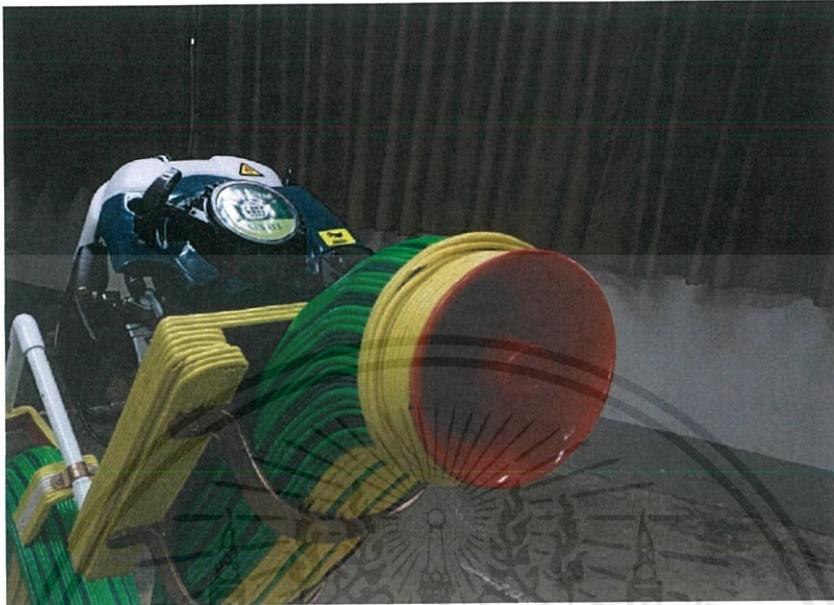

ภาพที่ 53 แสดงภาพการเก็บรายละเอียดท่อสูบน้ำ

ภาพที่ 54 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องตัดหุ้มฉนวนที่ท่อสูบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 แสดงภาพการติดตั้งเครื่องขยายเสียงที่ด้านหน้าปลายท่อสูบน้ำ

ภาพที่ 56 แสดงภาพสมบูรณ์ของท่อซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3 การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ผ่าน มา ได้มีการพัฒนาต่อยอดนำมาปรับใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3 ข้าพเจ้าศึกษาหา ข้อมูลเครื่องมืออุปกรณ์ทางเกษตรที่มีการประยุกต์ตัดแปลงในแต่ละพื้นที่ ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจการ ใถนาที่มีวิวัฒนาการตัดแปลงอุปกรณ์อย่างตลอด จนเกิดการวัฒนธรรมแข่งขัน “รถกระทะ” ที่มึ การแข่งขันในช่วงฤดูว่างเว้นจากการทำนาของชาวบ้าน มีการสร้างสิ่งประดิษฐ์จาก “รถไถเดินตาม” มา ประยุกต์ตัดแปลงให้ขับเคลื่อนได้เร็วและคล่องตัวมากขึ้น เกินเป็นวัฒนธรรมย่อย และค่านิยมต่างๆของ ชาวบ้าน

1. ภาพตัวอย่างการศึกษาข้อมูลการใถนา

ภาพที่ 57 แสดงภาพการทำนาโดยใช้สัตว์เป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 แสดงภาพการทำนาโดยใช้เครื่องจักร

ภาพที่ 59 แสดงภาพการแข่งขันรถกระแทะ จังหวัด นครปฐม 1

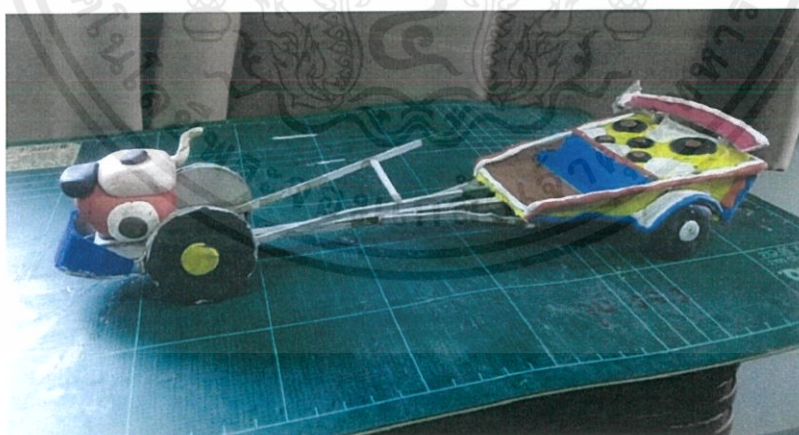
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60 แสดงภาพแสดงภาพการแข่งขันรถกระแทะ จังหวัด นครปฐม 2

2. สเก็ตแบบร่างตามแนวคิด (Sketch)

ข้าพเจ้าได้นำรูปทรง “รถกระแทะ” มาประยุกต์ดัดแปลงขนาดให้เล็กลงจากขนาดปกติ ผลงานมีรูปแบบการนำเสนอที่สนุกมากยิ่งขึ้น โดยตัวผลงานจะมีขนาดเล็ก แต่งเติมลวดลายสีส้ม ไฟ กระพริบ ชุดลำโพงเสียง กลไกการเคลื่อนที่ใช้ได้จริง และนำวัสดุจากกระสอบข้าว ถุงปุ๋ย โล โกลีย์ห่อ ผลิตภัณฑ์ทางเกษตรมาตัดเย็บเป็นชุดนักแข่งรถเพื่อเล่าเรื่องราววิถีชีวิตค่านิยมอันเป็นเอกลักษณ์ของ ชาวบ้านที่ทำการเกษตร

ภาพที่ 61 แสดงภาพสเก็ต (Sketch) ดินน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุและอุปกรณ์

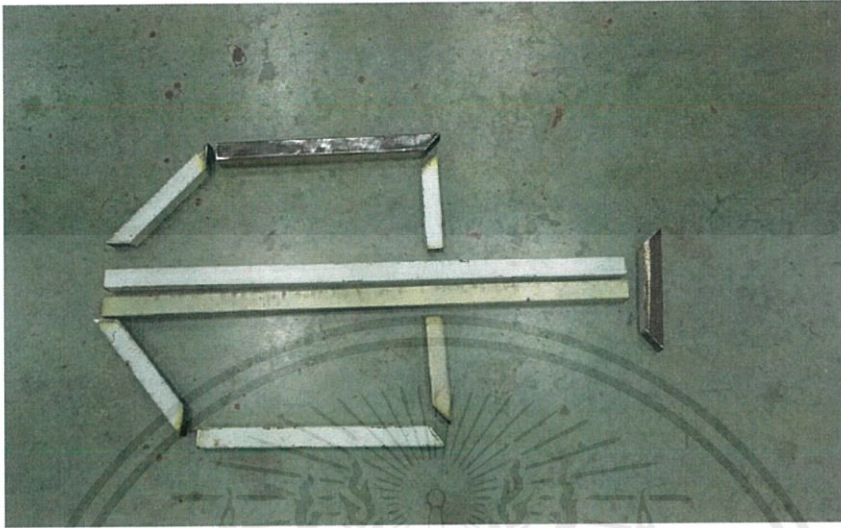
1. นี้อต,เกลียวปลั๊อย	7. สีเคลือบ
2. แผ่นกระดานไม้อัด	8. เครื่องตัดหญ้า
3. กาวร้อน	9. ปลอกสายไฟหลากสี
4. ลำโพง	10. ฝ้าหนาโกะ
5. ไม้โครง	11. ไฟกะพริบ LED
6. ล้อรถ	12. เหล็กกล่อง

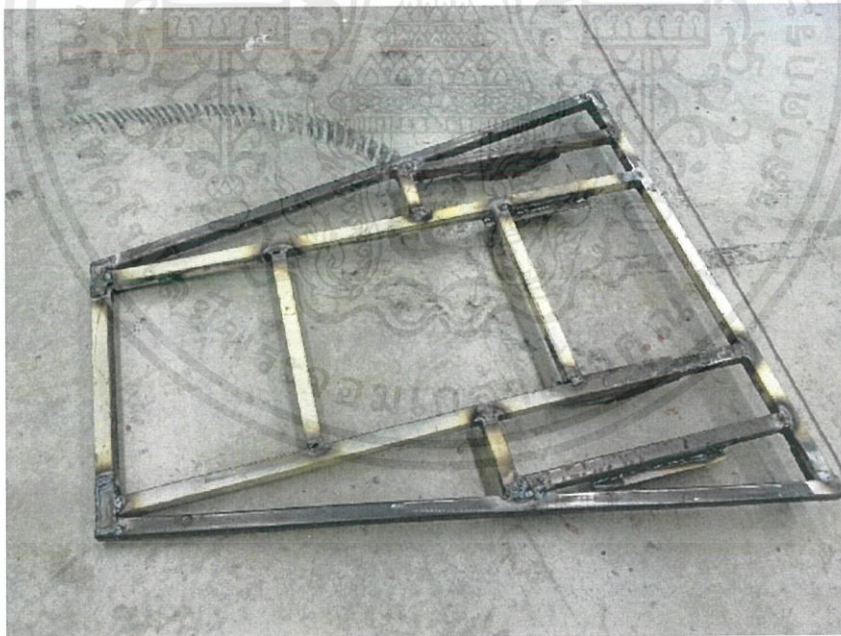
ภาพที่ 62 แสดงภาพวัสดุและอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

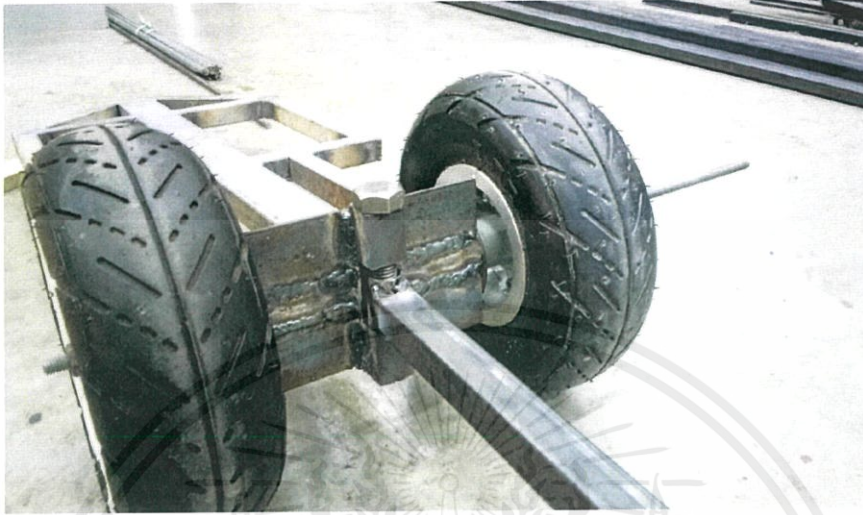

ภาพที่ 63 แสดงภาพ โครงสร้างด้านหน้ารถกระแทะ

ภาพที่ 64 แสดงภาพ โครงสร้างด้านหลังรถกระแทะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 65 แสดงภาพการวางตำแหน่งล้อหน้ารถกระแทะจิว

ภาพที่ 66 ภาพแสดงการวางตำแหน่งล้อหลังรถกระแทะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 67 แสดงภาพการเชื่อมต่อหัวและท้ายรถกระแทะจิว

ภาพที่ 68 แสดงภาพการทำแฮนด์จับรถกระแทะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 69 แสดงภาพการทำโครงปิดท้ายรถกระแทะจิ๋ว

ภาพที่ 70 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องยนต์ รถกระแทะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

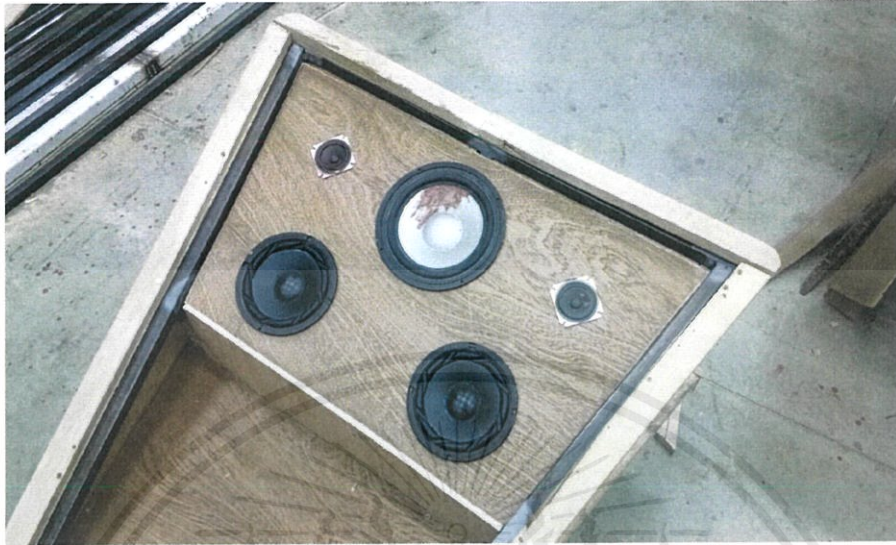

ภาพที่ 71 แสดงภาพการประกอบเครื่องรถกระแทะ

ภาพที่ 72 แสดงภาพการวางตำแหน่งเครื่องขยายเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 73 แสดงภาพการประกอบเครื่องขยายเสียง

ภาพที่ 74 แสดงภาพตกแต่งรอบๆเครื่องขยายเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 75 แสดงภาพตกแต่งลวดลายหน้ากระดาษกระดาษ

ภาพที่ 76 แสดงภาพตกแต่งลวดลายหลังกระดาษกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 77 แสดงภาพตกแต่งลวดลายด้านท้ายรถกระบะ

ภาพที่ 78 แสดงภาพการทำปีกนกรถกระบะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 79 แสดงภาพการปักหมุดเบาะรถกระเตาะ

ภาพที่ 80 แสดงภาพติดตั้งไฟระพริบด้านหลังรถกระเตาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 81 แสดงภาพติดตั้งไฟพระพรบด้านล่างรถกระบะ

ภาพที่ 82 แสดงภาพสติ๊กเกอร์รอบ ๆ รถกระบะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 83 แสดงภาพการตัดเย็บเสื้อแข่งรถกระแทะ

ภาพที่ 84 แสดงภาพเสื้อแข่งรถกระแทะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 85 แสดงภาพสมบูรณัรรถกระแทะจิว 1

ภาพที่ 86 แสดงภาพสมบูรณัรรถกระแทะจิว 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ภาพบทเพลงแรงงานทัศนاجر” นี้ เพื่อเป็นแนวทางในการอธิบายให้ทราบถึงรูปแบบผลงาน เนื้อหา และสาระต่าง ๆ ในผลงานโดยภาพรวมจากการนำผลงานศิลปะทั้งหมดจำนวน 1 ชุด ซึ่งได้ผ่านการจัดแสดงและเผยแพร่สู่สาธารณชนแล้ว มาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียตลอดจนเป็นการศึกษาในเรื่องของรายละเอียดที่นำมาสร้างสรรค์ นอกจากนั้น ยังเป็นการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือเกิดการพัฒนาการทำงานศิลปะต่อไป จากการวิเคราะห์ผลงานดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ประติมากรรมในหัวข้อ “ภาพบทเพลงแรงงานทัศนاجر”

1. วิเคราะห์เนื้อหา
2. วิเคราะห์การสร้างสรรค์
3. วิเคราะห์วิธีนำเสนอผลงาน

4.1 การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพที่ 87 แสดงภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่องาน : เรือชิง 2019

เทคนิค : ตีผสม

ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

วิเคราะห์เนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม “เรือชิง 2019” ชั้นนี้ ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์ชีวิตในรูปแบบชาวบ้านชนบททุกทุ่งจึงได้สังเกตเห็นความสำคัญของวิถีชาวบ้านในการประกอบอาชีพหรือในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ประกอบกับการประดิษฐ์อุปกรณ์ของเครื่องใช้ในการอุปโภคบริโภค ตลอดจนเครื่องจักรในการทำงานด้านเกษตรกรรม

ข้าพเจ้าได้หยิบยกการแข่งขันเรือชิงมาสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานมีแนวคิดในลักษณะแบบวัฒนธรรมย่อย มีการผสมผสานระหว่างรูปทรงเรือบ้านๆบวกกับความร่วมสมัยด้วยการใส่ลำโพงเครื่องขยายเสียงไปกับสังคมในปัจจุบัน ผลงานจึงมีลักษณะแสงสีเสียง ความสนุกสนาน สะท้อนวิถีชีวิตแบบชาวบ้านในชนบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์รูปแบบ

การสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคนิคการประยุกต์ผสมผสานเข้าไปด้วย เช่น การนำเครื่องตัดหญ้า มาแทนเครื่องยนต์ของจริง เป็นสัญญาณในตัวเรือ ที่บ่งบอกถึงการตัดแปลงประยุกต์ใช้ของชาวบ้าน มีการนำพัดลมตั้งโต๊ะมาเป็นใบพัดท้ายเรือ เป็นการผสมผสานของใช้ในชีวิตประจำวัน เกิดการดำเนินชีวิต ชนบทมาปรับใช้ในตัวตน อีกทั้งยังนำปลอกสายไฟมาสร้างลวดลายให้คล้ายคลึงกับตัวต้นแบบเรือ สีสนัของสายไฟยังสร้างความสนุกในตัวตนประกอบด้วยเครื่องขยายเสียงที่เสียงทำให้งานสนุกมากยิ่งขึ้น เป็น ค่านิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทยแถบชานเมืองที่มีการสร้างสรรค์ตัดแปลงเครื่องมือทางเกษตรมา ประยุกต์ใช้ในตัวตนผลงาน

วิเคราะห์วิธีนำเสนอผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมโดยเล่นกับพื้นที่ด้วยการนำฟรอยด์เลเซอร์มาสร้างแบบจำลอง พื้นผิวหน้าเสมือนว่าเรือกำลังวิ่งบนผิวน้ำจริง และทำให้เกิดเงาสะท้อนของตัวเรือที่มีสีสนัทำให้เกิด ความรู้สึกร่วมไปกับผลงาน และได้มีการสร้างคลื่นน้ำบริเวณท้ายเรือเพื่อความสมจริงเปรียบเสมือนเรือ กำลังวิ่ง เพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมมีความรู้สึกร่วมไปกับงาน

4.2 การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 88 แสดงภาพศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่องาน : ท่อซิ่ง

เทคนิค : สื่อผสม

ขนาด : 15x240x160 เซนติเมตร

วิเคราะห์เนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ “ท่อซิ่ง” ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้ประสบการณ์จากการสังเกตจากการดำเนินชีวิตของเกษตรกรที่ทำอาชีพการประมงน้ำจืด ขณะที่ทำงานมีอุปกรณ์ทางการเกษตรคือท่อสูบน้ำเป็นส่วนประกอบหลัก แต่ละครัวเรือนได้มีการตัดแปลงท่อสูบน้ำให้มีขนาดและคุณภาพตามความเหมาะสมของการทำงาน โดยชาวบ้านให้ชื่อท่อสูบน้ำนี้ว่า ท่อพญานาค

ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้แนวคิดจากคำว่า ท่อพญานาคมาตัดแปลงเป็นรูปทรงคล้ายกับงู เพื่อให้เกิดการตีความหมายในด้านความเชื่อและวิถีชีวิต ที่มีความผูกพันกับน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์รูปแบบ

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะที่คล้ายกับงู โดยการใช้ท่อพลาสติก เป็นส่วนประกอบหลัก และการนำมาเป็นตัวเชื่อมต่อกับท่อพลาสติกที่ทำให้เกิดความโค้งงอได้ ข้าพเจ้าใช้หลอดสายไฟเพื่อสร้างลวดลายและสีสันทึบให้คล้ายคลึงกับลักษณะของพญานาคเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในงานบ่งบอกถึงความผูกพันกับความเชื่อต่างๆของชาวบ้าน ซึ่งลวดลายนั้นเป็นแบบกราฟฟิกทำให้เกิดความร่วมสมัยในตัวผลงาน อีกทั้งมีการติดตั้งล้อและเสียงเพื่อให้เกิดความสนุกสนานในตัวผลงานชิ้นนี้ อีกทั้งมีการใช้เทคนิคการประยุกต์โดยการนำพัดลมตั้งโต๊ะมาเป็นหางของพญานาค และนำเครื่องตัดหญ้ามาเป็นเครื่องยนต์ในตัวงานที่มีลักษณะของหัวพญานาค

วิเคราะห์วิธีนำเสนอผลงาน

ข้าพเจ้าได้นำหลอดสายไฟที่มีสีสันทึบ และข้าพเจ้าได้นำดินสอพองมาทำให้เป็นเส้นคล้ายกับรอยพญานาคในความเชื่อตามพื้นที่ที่จัดแสดงงานเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมสร้างความสมจริงในผลงานชิ้นนี้มากยิ่งขึ้น และได้ใส่เสียงของรถซึ่งเพื่อให้ค่านิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทยแถบชานเมืองที่มีการสร้างสรรค์ดัดแปลงเครื่องมือทางเกษตรมาพัฒนาเป็นรถซิ่งบนท้องถนน

4.3 การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 89 แสดงภาพศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่องาน : รถกระแทะจิว

เทคนิค : สื่อผสม

ขนาด : 80x270x70 เซนติเมตร

วิเคราะห์เนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ “รถกระแทะจิว” ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับรถไถนาที่มีการพัฒนาจากการทำนาสมัยก่อนที่เดิมที่ใช้สัตว์เป็นองค์ประกอบหลักในการทำนา และต่อมาที่ใช้เครื่องยนต์ที่เรียกว่า รถไถ มาเป็นองค์ประกอบหลักในการทำนา

ข้าพเจ้าจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการของการทำนา จากที่ใช้สัตว์ในการทำนา มาเป็นเครื่องจักรทางการเกษตร มาใช้ในผลงานชิ้นนี้ โดยผลงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ ความเป็นไทยที่มีการพัฒนาทางด้านรูปแบบและวัฒนธรรมย่อย บ่งบอกถึงการพัฒนาการดัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ คำนิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทยแถบชนเมืองที่มีการสร้างสรรค์ดัดแปลงเครื่องมือทางเกษตรมาพัฒนาเป็นรถไถซึ่งบนท้องถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์รูปแบบ

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงาน รถกระทะตะจิว เกิดจากการมีวิวัฒนาการของรถไถที่มีมาแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน จึงได้สร้างรถกระทะตะจิวขึ้น โดยมีการประยุกต์จากการใช้เครื่องตัดหญ้าทำเป็นเครื่องยนต์ และมีการประกอบโซ่เข้าไปเพื่อให้รถกระทะตะจิวสามารถวิ่งได้เสมือนจริง ข้าพเจ้าใช้ปลอกสายไฟเพื่อให้เกิดสีสันและสร้างลวดลายให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์แบบไทย ที่มีพื้นฐานมาจากรถแข่งได้ติดไฟหลากหลายสีสันและเสียงเพื่อความสมจริงและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าได้มีการสร้างความสมจริงโดยการทำเสื้อผ้าเลียนแบบชุดนักแข่งรถ ที่มาจากการประยุกต์โดยใช้กระสอบปุยและเศษผ้าเหลือใช้ที่มีตราสัญลักษณ์ต่างๆ ที่บ่งบอกถึงความเป็นชนบทหรือวิถีชีวิตของเกษตรกร ที่ในปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ยังยากจนมีหนี้สินในหลายๆด้าน เช่นๆ ค่าปุ๋ย ค่าอาหารสัตว์ ขาดทุนในการทำเกษตรที่ผลผลิตไม่เป็นไปตามต้องการ

วิเคราะห์วิธีนำเสนอผลงาน

ข้าพเจ้าได้นำรูปทรง “รถกระทะตะ” มาประยุกต์ดัดแปลงขนาดให้เล็กลงจากขนาดปกติ โดยจะมีการนำเสนอของตัวผลงานที่ขนาดเล็ก แต่งเติมลวดลายสีสัน ไฟกระพริบ ชุดลำโพงเสียง กลไกการเคลื่อนที่ใช้ได้จริง และเสื้อผ้านักแข่งรถ มีการแสดง (Perform) ขับรถกระทะตะจิว เพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมสร้างความสมจริงในผลงานชิ้นนี้มากยิ่งขึ้น มาเล่าเรื่องราววิถีชีวิตค่านิยมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวบ้านที่ทำการเกษตรที่มีการบ่งบอกถึงการพัฒนารดัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ ค่านิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทยแถบชนานเมืองที่มีการสร้างสรรค์ดัดแปลงเครื่องมือทางเกษตรมาพัฒนาเป็นรถไถซึ่งบนท้องถนน

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้ามุ่งหวังว่า การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ในหัวข้อ “ภาพบทเพลงแรงงานทัศนاجر” นี้ จะสามารถถ่ายทอดอารมณ์สะท้อนวิถีชีวิตและการดำรงชีวิตประจำวันของชาวบ้าน แบบไทยๆ ในหลายๆด้าน เช่น อาชีพ ประเพณี วัฒนธรรมไทย ที่มีความคิดเป็นเอกลักษณ์ ผ่านทางผลงานที่มีเนื้อหาสะท้อนถึงวิถีชีวิตค่านิยมแบบชาวบ้านที่มีความคิดสร้างสรรค์พัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เป็นตัวตั้งต้นในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเอง

ข้าพเจ้าเองมุ่งหวังว่าการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มาจะสามารถบันทึกเรื่องราววิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตนี้ไว้ให้กับผู้ชมที่มีประสบการณ์ร่วมกันชวนให้นึกถึงเอกลักษณ์แบบคนไทยค่านิยมในแต่ละกลุ่มคนไว้ศึกษาในอนาคต นอกจากนั้นการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 3 ชิ้นนี้ ยังสร้างแรงผลักดันให้เกิดการต่อยอดและผลสัมฤทธิ์ใหม่ๆ ตามมาหลายประการ ดังต่อไปนี้

(ข้อดี) ผลสัมฤทธิ์ขั้นต้น คือ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้มีการใช้ปลอกสายไฟที่มีสีสันและเรื่องราวมาเป็นส่วนประกอบหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เกิดการจินตนาการในเรื่องของสีสันที่มีต้นแนวคิดมาจากการตกแต่งลวดลายลงบน อุปกรณ์ทางการเกษตร ที่เป็นเอกลักษณ์แบบชาวบ้านชนบทได้ดี รวมไปถึงได้มีการตกแต่ง แสงไฟ เสียง เพื่อเพิ่มความสนุกสนานในการเล่าเรื่องได้ครบองค์ประกอบ ได้สร้างการตีความหมายที่หลากหลายของแต่ละคน อีกทั้งงานของข้าพเจ้าเป็นงานที่สามารถเข้าใจได้ง่าย เพราะเป็นงานที่ทำคล้ายกับต้นแบบของจริง ดังนั้นจึงสามารถตีความหมายสื่อความหมายได้หลากหลาย

บรรณานุกรม

อาภรณ์ รัชไช. (2560). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับความหลากหลายทางชีวภาพ. Online. เข้าถึงได้จาก:
<http://uatscimath.ipst.ac.th/lesson-biology/item/7051-2017-05-23-14-19-46> . (วันที่สืบค้น
ข้อมูล : 15 พฤษภาคม 2562).

คนุพรรษ์ ยาท่วม. (2551). แนวคิดเรื่องดนตรีเพื่อการสื่อสาร. Online. เข้าถึงได้จาก :
http://www.research-system.siam.edu/images/DigitalMedia/DM2558-1/Somkiat/Master_Thesis/03/05_ch2.pdf. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 15 พฤษภาคม 2562).

ฐปณี สุวรรณฉัตรชัย. (2543). ทฤษฎีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร. Online เข้าถึงได้จาก
:http://www.researchsystem.siam.edu/images/independent/2560_MBA/Consumer_Behavior_in_Searching_for_Domestic_Tourism_Information_via_Internet/6.2Chapter2.pdf. (วันที่สืบค้น
ข้อมูล : 24 พฤษภาคม 2562).

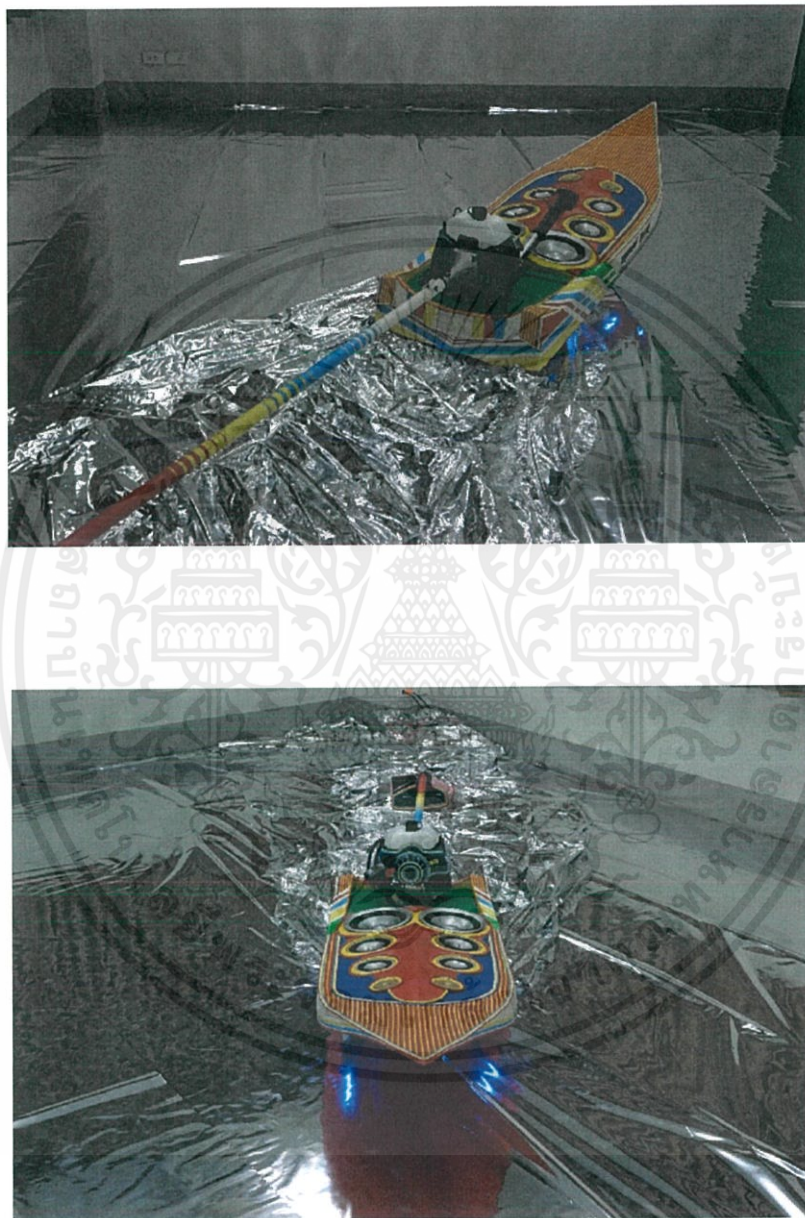
พระยาอนูมานราชชน. (2515). แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม. Online. เข้าถึงได้จาก:
<http://dc.oas.psu.ac.th/dcms/files/04625/Chapter2.pdf> (วันที่สืบค้นข้อมูล : 25 พฤษภาคม
2562).

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน : เรือข่ง 2019

เทคนิค : สื่อผสม

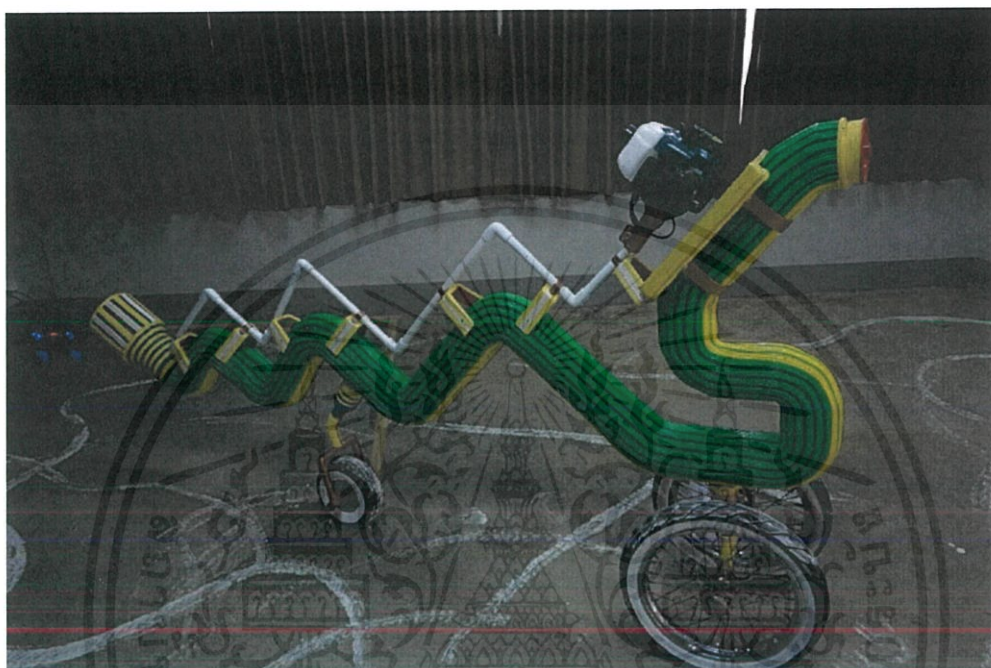
ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน : ท่อซิ่ง

เทคนิค : สื่อผสม

ขนาด : 15x240x160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน : เรือชิง 2019

เทคนิค : สู้ผสม

ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายอนุพันธ์ สุขจันทร์เทาะ
วัน เดือน ปี เกิด	09 มิถุนายน 2539
ที่อยู่ปัจจุบัน	239/30 หมู่ 5 ตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 10540
เบอร์โทร	0931161095
ประวัติการศึกษา	
2555	วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
2558	ศ.บ. (ประติมากรรม) ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้